

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 6, П'ЯТНИЦЯ, 5 ЛЮТОГО 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 6, FRIDAY, FEBRUARY 5, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Що і чому пропонує Прем'єр Яценюк?

Петро Часто

На щастя, небезпечної події, до якої Україна була вже так близько, не сталося. Маємо на увазі пляноване на кінець січня остаточне голосування у Верховній Раді за зміни до Конституції, в тому числі – за „особливості місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей“. Виявляється, влада, зокрема її президентська гілка, добре розрахованими „інформаційними вкидами“ створювала враження, що в парламенті легко знайдеться 300 голосів за зміни, тим часом насправді згідливих депутатів ставало не більше, а все менше. Охолов до цієї теми навіть „Народний фронт“. Не піддалися на вмовляння Радикальна партія і „Самопоміч“. Більше того, на нинішній день далеко не всі члени й фракції „Блок Петра Порошенка“ вважають ці зміни доцільними.

І Президент П. Порошенко, передчуваючи небажане для себе рішення, змушений був відступити. Втім, лише на якийсь час. Питання це з порядку денного не зняте, тільки переставлене в межі вже наступної, четвертої сесії парламенту. Але переставлене трохи по-дитячому: велика група депутатів – саме з того політичного середовища, котре хоче затягнути розгляд змін, щоб зібрати необхідні для цього 300 голосів – звернулися до Конституційного суду з проханням розтлумачити словосполучення „на наступній черговій сесії“. Мовляв, чи це означає, що законопроект про зміни до Конституції може бути ухвалений лише безпосередньо на наступній, тобто четвертій, сесії, чи це можливо здійснити на будь-якій з чергових сесій?

„Нема сумнівів, що рішення буде на користь Адміністрації президента, бо Конституційний суд, замість трактувати Основний закон, обслуговує партійні інтереси – чи це був Кучма, чи Ющенко, чи тепер Порошенко“, – висловився щодо даної ситуації політолог Віктор Таран. І як у воду дивився, бо на Конференції представників Асоціації міст України у Києві 23 січня Порошенко знов запевнив, що Верховна Рада має 300 голосів для ухвалення змін до Конституції.

„Жодним чином ми не збираємося ні знімати, ні пересувати голосування. Місце цього голосування в календарі, я сподіваюся, наступної сесії, в першому півріччі 2016 року, так само, як і є самоочевидним прогрес у Мінському врегулюванні“, – сказав президент у своєму виступі.

Насправді, самоочевидною є все гостріша проблемність теперішньої парламентської коаліції, яка не хоче брати на себе спільну політичну відповідальність за внесення змін до Конституції. Звідси – взаєм і звинувачення, безконечні торги і тиск сильніших на слабших. Наприклад, голова Верховної Ради Володимир

(Закінчення на стор. 16)

Міністер-реформатор подав у відставку

КИЇВ. – Міністер економічного розвитку і торгівлі України Айварас Абромавичус заявив 3 лютого про те, що подає у відставку з посади міністра. „Ми з командою готові йти негайно. Я прошу Верховну Раду проголосувати за відставку вже завтра“, – сказав А. Абромавичус.

Міністер заявив, що ключовою причиною його звільнення з посади став конфлікт з першим заступником керівника фракції „Блок Петра Порошенка“ (БПП) Ігорем Кононенком, який, як стверджує А. Абромавичус, намагається розставити своїх людей в міністерстві і на підконтрольних йому підприємствах, щоб контролювати грошові потоки. Кульмінацією кадрового свавілля стало бажання мати „власного“ заступника міністра, який відповідав би за „Нафтогаз“ та інші державні підприємства.

„Протягом року Ігор Кононенко активно лобював своїх людей на посаду генерального директора „Укртрансміаку“. Депутат від БПП, безпосередньо підконтрольний І. Кононенкові, тиснув на призначення в „Держзовнішінформі“, підприємствах порошкової металургії, Національному агентстві з акредитації України“, – йдеться в заяві А. Абромавичуса, поширеній на сайті Мінекономіки.

І. Кононенко, у свою чергу, назвав звинувачення А. Абромавичуса на свою адресу спробою перекласти на нього відповідальність за невдачі в роботі міністерства.

І. Кононенко також заявляє, що на посаду першого віце-прем'єра-міністра економіки у фракції БПП обговорюють кандидатуру Віталія Ковальчука.

Посол США в Україні Джефрі Пает схвально відгукнувся про дії А. Абромавичуса на посаді міністра економічного розвитку і торгівлі України. „Один з великих реформаторів в українському уряді. І той, хто вірить у майбутнє, на яке заслуговує український народ“, – написав посол на своїй сторінці у мережі мікроблогів Twitter, коментуючи рішення міністра про відставку.

Міністер економічного розвитку і торгівлі України Айварас Абромавичус. (Фото: Euromaidan Press)

Депутат від Народного фронту Антон Геращенко назвав заяву про відставку А. Абромавичуса „результатом брудної публічної та непублічної кампанії проти уряду“.

Натомість, голова Одеської адміністрації Михайло Саакашвілі, коментуючи заяву А. Абромавичуса, додав до переліку тих, хто, на його думку, перешкоджає реформам, Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка.

„Всі наші ініціативи щодо зміни керівників державних підприємств блокую особисто прем'єр-

(Закінчення на стор. 17)

Що пропонують Україні сепаратисти?

Представник України в робочій підгрупі з політичних питань Тристоронньої контактної групи Роман Безсмертний заявив 27 січня, що російська сторона і сепаратисти вимагали на конституційному рівні закріпити для них квоту у Верховній Раді України, надати право узгоджувати всі ухвалені закони і право вето на рішення в галузі зовнішньої політики. Крім цього, сепаратисти хочуть мати право самостійно формувати поліцію, службу безпеки, судові органи, прокуратуру, прикордонні війська та інші установи без погодження з київською владою.

В етері телеканалу „112 Україна“ Р. Безсмертний назвав і вимоги сепаратистів, і заяву представника Росії Бориса Грізлова, який чекає від України запровадження постійного „особливого статусу“ для Донбасу і виборів на окупованих територіях без попереднього виконання інших пунктів мінських домовленостей з боку Росії й сепаратистів, „написаними у Кремлі“ й „інформаційною війною“ та „політичним шулерством“.

Р. Безсмертний розповів, що вимоги щодо змін до Конституції, про які говорив Б. Грізлов, члени політичної підгрупи побачили за 30 хвилин до завершення роботи, хоча „ця вакханалія відбувалася з 11-ої години ранку“. „Ці „документи“ ми побачили у вигляді якихось листків без адреси і підпису. Головуючому від ОБСЕ ці документи були передані о 19-ій годині. Тобто, протягом дня відбувалася певна гра“, – заявив представник України в підгрупі з політичних питань.

Раніше того ж дня, 27 січня, після засідання Тристоронньої контактної групи і її робочих підгруп у білоруському Мінську спеціальний представник Організації безпеки і співробітництва в Європі Мартін Сайдик заявив, що на зустрічі обговорювали пропозиції Росії щодо Конституції України, а сепаратисти подали свій проект змін. За словами австрійського дипломата, відбувся „дуже добрий обмін думками“.

(Радіо „Свобода“, 28 січня)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Повалили пам'ятник Петровському

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – На площі біля залізничного двірця, де стоїть пам'ятник Григорію Петровському, 29 січня зібралися близько 200 активістів. Спершу вони підпилювали монумент, а потім за допомогою вантажного крану повалили його на землю. Поліція почала кримінальне провадження за статтею про руйнування або пошкодження об'єктів культурної спадщини. Ця стаття передбачає позбавлення волі до трьох років. Пам'ятник встановили у 1976 році. Г. Петровський був одним з ініціаторів Голодомору 1932-1933 років. *(Бі-Бі-Сі)*

■ Порошенко звільнив 86 суддів

КИЇВ. – Президент Петро Порошенко 30 січня звільнив за порушення присяги 86 суддів. Зокрема, звільнено трьох суддів за неправові рішення стосовно активістів Революції Гідності. Також президент звільнив за порушення присяги 83 суддів у анексованому Росією Криму. *(„Українська правда“)*

■ Посол застеріг від помилки

КИЇВ. – 30 січня Посол США в Україні Джефрі Паєт запропонував Україні боротися з впливом російської пропаганди засобами економічного розвитку і реальної боротьби з корупцією. „Найбільша помилка, яку може допустити Україна, – використовувати весь час і всі зусилля, щоб спростувати всю цю брехню. Цього хоче Росія“, – сказав Дж. Паєт і зазначив, що США рішуче підтримують Національне антикорупційне бюро України. *(УНІАН)*

■ Вояки гинули не в боях

КИЇВ. – 29 січня Головний військовий прокурор Анатолій Матіос повідомив, що понад 1,000 військових, які перебували у зоні антитерористичної операції, загинули не в боях, а через розстріли співслужбовців, необережне поводження зі зброєю, автопригоди, хвороби серця. Лікарі районних амбулаторій за хабарі здорового рекрута робили хворим, а хворого, який не мав чим заплатити, відправляли воювати. Був випадок, коли п'яний вояк кинув гранату у польову піч і 13 осіб загинули. Він також повідомив, що перед судом постали дев'ять бійців розформованого спеціального підрозділу Міністерства внутрішніх справ „Торнадо“, а ще 15 осіб перебувають у розшуку. Їх звинувачують у катуванні, згвалтуваннях та інших важких злочинах. *(Бі-Бі-Сі)*

■ Епідемія призвела до жертв

КИЇВ. – 1 лютого у Києві почалась епідемія грипи, епідемічний поріг перевищено на 12,8 відс. Захворіли за тиждень 35,976 осіб, померло за час 24-31 січня 14 осіб. В Україні з початку епідемії померла 171 людина. Найбільше смертей сталося в Одеській, Вінницькій, Запорізькій, Рівненській областях. *(УНІАН)*

■ Не радять їхати до Південної Америки

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ України (МЗС) 28 січня подало рекомендації громадянам України у зв'язку із зростанням в країнах Південної Америки та Карибського басейну випадків зараження вірусом „Зіка“, який є збудником захворювань на мікроцефалію, вроджену аномалію головного мозку у новонароджених, а також високим ризиком інфікування іншими видами небезпечних захворювань. Громадянам України, які перебувають в країнах Південної Америки та Карибського басейну, слід враховувати, що вірус „Зіка“ передається через укуси комарів „Aedes aegypti“, у зв'язку з чим необхідно дотримуватися профілактичних заходів. *(МЗС)*

■ Університет переїхав до столиці

КИЇВ. – У Києві 1 лютого розпочав роботу Таврійський національний університет ім. Володимира Вернадського, ліквідований російськими окупантами Криму. Здійснюється прийом документів від студентів усіх форм навчання, за потреби надається гуртожиток. Навчальний процес буде здійснюватися українською, російською, кримськотатарською та англійською мовами. *(„Українська правда“)*

ТОЧКА ЗОРУ

Чи влада у Києві хоче перетворити поразку Росії на поразку України?

Іван Лозовий

Війська Володимира Путіна і його нечисленних місцевих прихильників на Донбасі повністю зупинені. Щоб просуватись далі до реалізації омріяної „Новоросії“, їм треба буде пройти через 200-тисячну українську армію, яка отримає посилену підтримку від народу, тільки-но відновляться масштабніші бої. Крим ізольований і в занепаді. З майже будь-якої точки зору військова авантюра Кремля в Україні зазнала нищівної поразки.

У протистоянні з Росією Україна сьогодні перебуває у вигірній позиції завдяки двом чинникам. По-перше, український народ відгукнувся на тривогу, яка виникла, коли держава опинилась у смертельній небезпеці і кремлівські керманічі мріяли про тріумфальний в'їзд до Києва. Добровольчі батальйони, волонтери і багато загиблих українських Героїв забезпечили повну зупинку російських танків та важкої техніки на сході. По-друге, кон'юнктура світових ринків нафти і газу, експорт яких становив понад 70 відс. доходів з усього експорту з Росії, привела до надзвичайно низьких цін, які триматимуться приблизно на цьому низькому рівні ще довго.

„Росія мусить скоротити видатки, інакше її чекає фінансовий провал. Потрібні широкі скорочення державних витрат у відповідь на нову дійсність тривалого періоду низьких цін на нафту“ – це слова не Барака Обами чи Дмитра Яроша, це думка Антона Сілуанова, Міністра фінансів Росії, висловлена 13 січня на Форумі Гайдара в Москві.

Програшна позиція Росії доволі очевидна, і внаслідок цього Росія розгорнула безпрецедентний дипломатичний наступ. Помічник В. Путіна Владислав Сурков зустрічався в Калінінграді впродовж аж шести годин з заступником Держсекретаря США Вікторією Нюланд. Міністри закордонних справ Росії та США Сергій Лавров і Джон Кері зустрілись у Цюриху. Росіяни скликали польсько-російські консультації на рівні заступників міністрів закордонних справ минулого тижня. На особисте запрошення В.Путіна прем'єр-міністр Японії повинен відвідати Москву найближчим часом.

Росія зараз відчайдушно хоче зняти з себе міжнародні санкції, саме ті, з яких росіяни так демонстративно сміялись рік-півтора тому. В іншому випадку – „гаплик“. Є підстави вважати, що ситуація значно гірша, ніж видається офіційно. Наприклад, деякі західні економісти передбачають панічні набіги на російські банки найближчим часом. Нещодавній, хоча мирний, штурм банку „Райффайзен“ у Москві, коли жінка в норковій шубі плачевно заявила: „Ми Україну не потягнемо, давайте повернемо той Крим“, дає підстави для такого висновку.

Те, що Кремль сьогодні блефує, є очевидним навіть для західних політологічних установ. У статті від 18 січня Фондації Джеймстаун, що розташована у Вашингтоні, аналітики цієї установи пишуть: „Потреба витрати хоч кілька тактичних перемог впливає з безвихідної внутрішньої імперативи для Росії змиритись з поразкою „гібридної війни“ проти України і віддати контроль над окупованою частиною в Донецькій та Луганській областях. В.Путінові потрібно досягти домовленості швидко“.

Росія перебуває у глибокій, програшній позиції. Тож доволі очевидно, що Україна виграє на даному етапі у війні у протистоянні з Росією. Але існує серйозна небезпека, що через недбалість, заангажованість чи інші, шкурні, причини, українська сьогоднішня влада може здати позицію сили і обміняти її на гібридну перемогу, тобто на поразку. Бо складається враження, що теперішній стан речей пролетів повз увагу Президента Петра Порошенка та його команди, бо вони пруть далі з Мінськими домовленостями, які очевидно перекошені в сторону Росії.

На нещодавніх зборах Асоціації міст України П. Порошенко трубив: „Нікому не дозволимо обмовляти, дезорієнтувати, спробувати destabilізувати суспільство, ... вставляти палиці в

колеса, вишукуючи чорну кішку в темній кімнаті“. Мова П. Порошенка на цю тематику викриває його ставлення і ставлення його команди: не переконувати, не добиватись довіри, а – якщо простими словами – затикати роти: „ми не дозволимо“, „ми не допустимо“. Уже один нещодавній президент, який зараз перебуває на відпочинку в Ростові-на-Дону, також намагався давати вказівки народів.

В умовах, коли Росія перебуває у глибокій, програшній позиції, йти на угоду їй є просто нерозумним. Можна не сумніватись, що так звані Мінські домовленості є вигідними, в першу чергу, Росії. Ці домовленості несуть загрозу Україні не тільки по суті, а й по формі, бо політики на Заході, кому взагалі-то байдужа доля окупованих українських територій, як, наприклад, французи, уже посилюються на те, що „процес іде“, й тому можна переглядати і навіть скасовувати санкції проти Росії. Це в той час, коли ситуація на місці не змінилась ні на йоту, проросійські терористи і російські війська далі контролюють близько 40 відс. Донбасу і весь Крим.

Тож як повинна українська влада чинити в нинішній ситуації?

Перше. Потрібно заявити, що проросійські бойовики і сама Росія не виконали жодної з умов, і тому Мінський процес себе вичерпав. Потрібно розпочати переговори безпосередньо між Україною і Росією з участю США і, можливо, Німеччини. А Франція не може вважатись добросовісним посередником, вона намагатиметься протистояти позиції США і здавати українські позиції. Міністер фінансів Франції Емануель Макрон уже заявив у Москві минулого тижня, що Франція підтримуватиме скасування санкцій проти Росії у липні, коли їхній термін завершується. До того ж, вага Франції в Європі не дуже велика. Ангела Меркель може радитись з ким хоче, але не має потреби залучати французів безпосередньо. Цей крок необхідний, аби позбутись підривної діяльності французів у цьому процесі і на підтримку цього можна мобілізувати українських друзів в Євро-союзі – Польщу, країни Балтики та інших.

Друге. Потрібно зробити ставку на одну ключову позицію: відновлення контролю України над її кордоном з Росією. Будь-які умови Мінських чи інших домовленостей не можуть бути виконані, доки Україна не контролюватиме свої кордони. Взагалі-то, це маразм – проводити вибори, призначати місцеву поліцію, видавати пенсії та інші державні виплати (усе це передбачають Мінські домовленості), якщо Україна навіть не контролює кордон цих територій. А маразм тому, що це суперечить міжнародному праву, згідно з яким повна відповідальність за окуповані території лягає на окупанта. Відновлення контролю за кордоном повинно бути повноцінним. Не кілька українських прикордонників з рушницями в руках, а шеренги танків, артилерії, укріплені позиції українських військових повинні бути вздовж кордону з Росією, аби не допустити проникнення на українську територію російських військових, присутність яких на Донбасі вже публічно визнав В.Путін.

Звісна річ, про все це попередити Сполучені Штати, Німеччину та інших шляхом конфіденційних комунікацій, в яких вказується, що, якщо будуть припинені, навіть частково, санкції проти Росії, то Україна піде саме цим шляхом. Можуть бути різні підходи у використанні позицій сили, в якій Україна зараз перебуває, але точно нерозумним буде продовження намагань виконувати безперспективний процес, який вигідний тільки ворогові.

Чому П. Порошенко застряг на рівні приватних домовленостей, термін яких закінчився, які не вигідні Україні та які неможливо виконати в нормальний спосіб і всупереч сьогоднішній очевидній слабкості Росії? П. Порошенко намагається посилено робити вигляд, що в Україні проводяться реформи і ведеться боротьба з

(Закінчення на стор. 3)

ТОЧКА ЗОРУ

Справжні проблеми у Порошенка тільки розпочинаються

Генадій Степанчук

Віктор Янукович зосередив був у своїх руках всю повноту влади. У вирішальний момент ця повнота стала каменем на шії – перекласти відповідальність не було на кого.

За провальні наслідки економічної політики нинішньої коаліції, у першу чергу, заплатив своїм рейтингом Прем'єр Арсеній Яценюк. Хоча внесок Адміністрації президента і „Блюку Петра Порошенка“ і у ці наслідки був не меншим.

Проте П. Порошенко не зупиняється – він не приховує свого великого бажання замінити А. Яценюка на свого протеже. Дуже бажано – на Володимира Гройсмана.

Але якщо в сфері економіки президент має хоч би тимчасовий „громовідвід“ у вигляді А. Яценюка, то в сфері державної безпеки і зовнішньої політики ділити відповідальність йому буде ні з ким.

Весь клубок наслідків „Мінська-2“ президент змушений буде прийняти персонально на себе. І чим більше обіцяний результат відрізнятиметься від реалій – тим швидшим і катастрофічнішим буде падіння з Олімпу. Чим голосніше команда П. Порошенка звинувачує у зраді критиків „Мінська-2“ – тим більшим буде тавро зради на самій цій команді, якщо реальність підтвердить правоту критиків.

Чим більш демонстративно президент ігнорує факти, які ставлять під великий сумнів правильність його дій – тим очевиднішою буде неадекватність самого П. Порошенка, якщо реальність підтвердить значимість цих фактів.

Чим гучнішою буде телекартинка про перемогу – тим фатальнішими будуть політичні наслідки у випадку, коли всі переконуються у фантомності цієї перемоги.

П. Порошенко дуже прагне розширити свої повноваження і свою владу, і тому невтомно створює образ мудрого і рішучого провідника. Але він так і не зміг зрозуміти, що невизнання помилок не посилює такий образ, а ламає його.

А накопичення невизнаних і не виправлених помилок у підсумку може привести не тільки до втрати героїчного образу, а й до передчасної втрати влади.

Перед Рубіконом

П. Порошенко опинився перед Рубіконом. І перед тим, як його перейти, президентові дуже корисно було б відповісти на запитання, від яких залежить і доля країни, і його особиста політична доля.

Яка гарантія, що після виконання путінських умов – в „особливих районах“ Донбасу не залишиться великої кількості бойовиків і великої кількості зброї? А якщо залишиться, то скільки проукраїнських жителів Донбасу погодяться ризикнути своїм життям і висунути свої кандидатури у місцеві органи влади?

Якщо проукраїнських кандидатів виявиться небагато – то яким буде склад місцевої влади, з якою П. Порошенко збирається вести повноцінний діалог і з якою буде змушений погоджувати чи не кожен свій крок?

Яка гарантія, що „за погодженням з місцевою владою“ – на практиці не означатиме „за погодженням з Володимиром Путіним“? При

тому, що фінансове утримання цих районів буде стовідсотково українською проблемою.

Яка гарантія, що обличчя миру після реалізації „Мінська-2“ – не буде таким самим, як і обличчя нинішнього „перемир'я“ з регулярними пострілами в українців?

Яка гарантія, що переважна більшість бойовиків, на чийх руках українська кров, – не будуть амnestовані і не зможуть стати представниками місцевої влади? І якщо гарантії немає – то чи не сприймуть це бійці АТО і їхні рідні як знущання над собою і над пам'яттю загиблих побратимів?

Якими можуть бути наслідки, якщо в країні, перенасиченій зброєю, десятки тисяч людей з бойовим досвідом вирішать, що їх брутально використали і обманули?

І це на тлі усім відомого соціально-економічного стану і хронічного відставання реальних економічних показників від оптимістичних прогнозів влади.

Яка гарантія, що згодом і інші регіони України не стануть вимагати таких самих „особливостей самоврядування“? Чи може бути такою гарантією персональна віра президента і його команди в те, що „цього ніколи не станеться“?

Згадаймо, що російська Чорноморська флотія також була залишена у Криму дуже тимчасово.

Поданий вище перелік питань не є вичерпним. Але навіть він змушує серйозно задуматись. Вже й так зроблено надто багато помилок.

П. Порошенко не порушив питання, яке зобов'язаний був порушити – про права українців у Росії. Він взяв зобов'язання, які не мав права брати – очільник виконавчої влади не мав жодного права давати іншим країнам обіцянку змінити Конституцію України, тим більше під час фактичної війни.

Чи пророкував П. Порошенко варіант, що „Новоросія“ – це чистої води блеф В. Путіна? Що це була лише тактична хитрість, першим завданням якої було налякати П. Порошенка і змусити його піти шляхом „меншого“ зла. Щоб не допустити „Новоросії“ – запровадити „особливості самоврядування“.

Другим завданням було забруднити руки якомога більшої частини жителів Донбасу українською кров'ю, щоб зробити їх залежними від В. Путіна навіть у складі України.

Звичайно, В. Путінові дуже хотілось розповсюдити „особливості самоврядування“ щонайменше на весь Донбас. Чим більша „особлива“ територія – тим потужніший важіль впливу на українську економіку і українську політику. У тому числі і через депутатів Верховної Ради від „особливих“ територій.

Якщо саме цей сценарій втілить В. Путін – справжні проблеми для П. Порошенка після виборів у Донбасі не закінчатся, а тільки розпочнуться. Не для того Кремль пішов на такі зусилля і втрати, щоб дати Україні спокійно жити і процвітати.

Тому українське суспільство чекає від П. Порошенка усвідомлення його надзвичайної відповідальності за завтрашній день української держави.

(„Українська правда“, 26 січня)

Генадій Степанчук – політичний експерт, Київ.

Влада у Києві...

(Закінчення зі стор. 2)

корупцією. Можливо, він просто так само, на рівні показухи, ставиться і до питання війни з Росією. Можливо, він більше всього бажає догодити Заходові, хоча Захід може запросто здати Україну, гляньте на досвід Грузії (і ролю Франції там).

Взагалі-то питання мотивації не має великого значення. Головне те, що затягуванням нас – на підставі застарілих уявлень про ситуацію

– надалі в цей „Мінський процес“ несе ризик перетворення теперішньої, виграшної позиції, на поразку. Змінилась ситуація, повинна змінитись і тактика. Потрібно реально оцінити ситуацію і дотиснути Кремль хоча б на Донбасі, звільнивши тамтешні окуповані території. Це має статися, якщо при владі є люди, які справді дбають про Україну.

(Радіо „Свобода“, 28 січня)

Іван Лозовий – громадський діяч, президент Інституту держави і демократії, Київ.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Триває судилище над Надією Савченко

ДОНЕЦЬК, Росія. – 28 січня суд допитав Олега Пуленця – начальника відділення зв'язку філії акційного товариства „Укртрансфанта“, якому належала вежа, з якої Надія Савченко нібито „наводила вогонь“ на російських журналістів. О. Пуленець демонстрував технічну документацію на цю вежу, але прокурори виступили проти долучення цих документів, виконаних українською мовою. Спеціаліст повідомив, що вежа недоступна для людини без спеціального обладнання. Сходінка на вежу розташована на рівні 6.8 метра від основи. Н. Савченко дійшла до того стану, коли лікарі готові заборонити їй відвідувати процес, бо в неї зріс рівень ацетону у крові, тому вона пішла на компроміс: їй поставили крапельницю. Крім того, Н. Савченко почне сухе голодування не одразу після винесення вироку, а після того, як він набере чинності. Вирок у справі можуть винести цього місяця. (УНІАН).

■ Високо оцінили рідкісну книгу

МОСКВА. – Бібліографічну рідкість, перше видання поеми Тараса Шевченка „Гамалія“, продали за 8.5 млн. рублів при початковій ціні 500 тис. рублів на торгах авкційного будинку „Літфонд“. Поема видана в 1844 році в Санкт-Петербурзі. Унікальність книги полягає також у тому, що описи її не вдалося знайти у доступних бібліографічних довідниках книжкових раритетів, у каталогах приватних і найбільших державних російських бібліотек. („Укрінформ“)

■ Підірвали Леніна

ДОНЕЦЬК. – У місті почалася нова хвиля арештів і обшуків після того, як 27 січня вибуховим пристроєм було пошкоджено частину пам'ятника Володимирові Ленінові. Посилено режим комендантської години, заборонено нічний рух вулицями пішоходів, громадського і приватного транспорту без спеціальної перепустки. У пошуках винних у підриві пам'ятника силовики проводять обшуки у квартирах українських активістів. (Bi-Bi-Ci)

■ Шахраї брали хабарі

КИЇВ. – Прокуратура Києва 1 лютого затвердила та скерувала до суду обвинувальний акт стосовно двох шахраїв, які за хабар обіцяли сприяння у призначенні на керівні посади в органи державної чи виконавчої влади. Одному з потерпілих вони обіцяли за 20 тис. дол. влаштувати його на посаду радника міністра або голови обласної адміністрації. Підозрюваних затримано після одержання другої частини обумовленої суми. („Укрінформ“)

■ Терористи викрали ученого

ДОНЕЦЬК. – 26 січня в окупованому місті бойовики самозваної таємної поліції викрали історика-релігієзнавця Ігоря Козловського – президента Центру релігієзнавчих досліджень та міжнародних духовних стосунків, керівника Донецького обласного відділення Української асоціації релігієзнавців, президента Донецької обласної громадської організації „Центр Діскавері“, керівника Міжнародного центру християнсько-мусульманського діалогу та співробітництва. Сусіди бачили, як в квартиру ученого заходили люди в цивільному, потім вони вийшли і поїхали. („Укрінформ“)

■ Почали конкурс на найкращу книгу

КИЇВ. – У Держкомтелерадіо 1 лютого відбулося засідання Комітету з щорічної премії Президента України „Українська книжка року“, на якому були розглянуті видання, подані на конкурс у 2015 році. У номінації „За видатні досягнення в галузі художньої літератури“ допущено до конкурсу 33 художні твори, що надійшли від 22 видавництв. У номінації „За вагомий внесок у розвиток українознавства“ буде розглянуто 40 видань від 25 видавництв. У номінації „За сприяння у вихованні підростаючого покоління“ – 36 видань від 18 видавництв. Лавреатам виплачується грошова нагорода 100 тис. грн. При цьому 50 відс. авторові твору, решта – видавництву. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Пом'якшено вироки неповнолітнім

ВАШІНГТОН. – Верховний Суд США 25 січня скасував дожиттєві вироки малолітнім, поновивши своє рішення з 2012 року про те, що неповнолітніх не можна карати за злочини так само, як дорослих. Це означає що понад 1,500 в'язнів в країні можуть апелювати щодо вироку за злочини, які вони поповнили, коли були неповнолітніми. Приблизно 500 з них є в Пенсильванії. Президент Барак Обама того дня заборонив одиночне ув'язнення малолітніх у федеральній системі тюрем. Його заборона впливатиме на 10 тис. в'язнів. За останні два роки 12 стейтів розпочали заходи, щоб скасувати одиночне ув'язнення малолітніх. („Філядельфія Інквєрер“)

■ Буде створена нова бригада

ВАРШАВА. – Нова польсько-литовсько-українська бригада буде створена до кінця цього року. Міністер оборони Польщі Антоній Мацєрєвич заявив про це 25 січня під час промови на військовій церемонії в Любліні, кажучи, що бригада в числі 4,000 вояків зміцнить безпеку регіону, стурбованого діями Росії. Присутніми на церемонії були міністри оборони Литви та України Юозас Олекас та Степан Полторак. Бригада братиме участь в миротворчих операціях ООН і також допоможе Україні змодернізувати свої Збройні Сили. („ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт“)

■ Судять за злочини 1991 року

ВІЛЬНЮС. – У Литві розпочався суд над 65 колишніми радянськими чиновниками, яких звинувачено у воєнні злочинах, злочинах проти людства та за їхню ролі у насильницькому намаганні придушити рух до незалежності країни в 1991 році. На суді, який розпочався 27 січня, було тільки двоє підсудних. Решта перебуває в Росії, яка не хоче їх видати, тому вони будуть суджені заочно. Це включає політичних провідників, офіцерів КГБ і війська та інших, яким закидають організування або проведення насильницьких заходів 13 січня 1991 року проти демонстрантів за незалежність у Вільнюсі, внаслідок чого загинуло 14 осіб, а сотні було поранено. На суд будуть викликані сотні свідків. Перший президент вільної Литви Витавтас Ландсбергіс привітав початок судової розправи, хоч вважає, що більшість відповідальних за злочини оминуть кари. Він додав, що головним обвинуваченим, котрого не включено у справу, повинен бути Михайло Горбачов, президент СРСР. („Асосієйted Прес“)

■ Яка ідеологія домінує в США?

НЮ-ЙОРК. – Відома компанія Гелуп провела обширні опитування серед американців впродовж 2015 року щодо їхньої політичної ідеології. 11 січня вона оприлюднила висліди цих опитувань: 37 відс. вважають себе консерватистами, 35 відс. є поміркованими, а 24 відс. є лібералами. Серед республіканців 68 відс. кажуть, що вони є консерватистами в порівнянні з 32 відс. серед незалежних та 17 відс. серед демократів. Серед демократів 45 відс. вважають себе лібералами в порівнянні з 22 відс. серед незалежних та 6 відс. серед республіканців. (www.gallup.com)

■ Критикують вживання моторів з Росії

ВАШІНГТОН. – Вживання російських моторів для запуску американських військових сателітів стало темою гострої критики законодавців. У свідченнях 27 січня перед Сенатською Комісією для збройних сил Секретар Військово-Повітряних Сил США Дебора Джеймс та голова закупів Пентагону Френк Кендал не заперечили закидів сенатора Джана МекКейна, республіканця з Арізони, що закуп моторів йде на користь Сергія Чемезова й Дмитра Рогозіна, близьких приятелів російського президента Володимира Путіна, котрі є на списку осіб, які підлягають американським санкціям. Д. Джеймс сказала, що пріоритетом є змінити ситуацію, але це забере час, поки знайдуться і перейдуть перевірку потрібні мотори американського виробництва. („Асосієйted Прес“)

ДОВІДКОВЕ БЮРО

Про „зелену картку“ і льотерію Diversity Visa

У 1999-2000 роках „Свобода“ провадила розділ „Довідкове бюро“, у якому на запитання читачів з проблем іміграції відповідала адвокат з іміграційних питань Тетяна Дурбак. Сьогодні цей розділ відновлено. Просимо надсилати до редакції запитання до адвоката Т. Дурбак.

Що дає виграш в льотерії Diversity Visa?

Передовсім йдеться про надання грін-карти США („зеленої картки“ – green card) – Посвідчення постійного мешканця США для громадянина іншої держави, який постійно живе у США. Цей документ дозволяє під певними умовами перетинати кордон США без ризику відмови при паспортній контролі на кордоні держави. Статус постійного мешканця надається один раз і на усе життя. Але через кожні 10 років треба його поновлювати.

Постійні легальні мешканці США можуть користуватися різними урядовими програмами допомоги в освіті. Постійні мешканці менше платять за навчання в університетах і коледжах, ніж платять закордонні студенти. Резидент може працювати у будь-якій компанії на терені США, крім тих організацій, які беруть до праці лише громадян США. У деяких компаніях вимагають перевірки благонадійності кандидата на працю, яку можуть пройти лише резиденти і громадяни США. Отже, для них вибір пропозицій зростає.

Резидент може починати своє підприємництво, засновувати корпорації і акційні товариства.

Грін-карта надає соціальні привілеї при виході на пенсію за умови, що ви працювали 40 кварталів (10 років) перед виходом на пенсію.

Грін-карта може уможливити для партнера в подружжі чи неодружених дітей віком до 21 року отримання статусу постійного мешканця. Після п'яти років (а в разі шлюбу з громадянином США після трьох років) постійний мешканець має право податися на громадянство, але можна бути резидентом впродовж усього життя.

Резидентів легше отримати кредит (наприклад, для купівлі будинку). Ви можете законно мати нерухомість, авта, інші речі, які можуть мати громадяни США.

Як оформити документи при виграші в льотерії?

Необхідно заповнити надіслані вам анкети і вислати їх в Консульський центр штату Кентакі; підготувати пакет документів і довідок для співбесіди з консулом (для кожного індивідуально); пройти медичний огляд; перекласти документи англійською мовою; пройти співбесіду; отримати візу. Не треба покладатися на поради чи агенції, розміщені на форумах. Найкраще звернутися до професіоналів, які подадуть вам кваліфіковану допомогу.

Найважливіше всі документи заповнити правильно і правильно. Похибки можуть спричинити відмову, або пізніші іміграційні труднощі. Подавати неправдиві дані – порушення закону і спричинить відмову подання або пізніші іміграційні труднощі.

Чи анкета бере участь в льотерії один раз?

Так. Є незаконно подавати більш як одну анкету на рік.

Чи резидент може стати громадянином США?

Претендувати на громадянство США резидент може через п'ять років. Як правило, прийняття американського громадянства обумовлює відмову від попереднього громадянства. Деякі країни не

визнають цієї відмови і тоді можна мати подвійне громадянство.

Яка різниця у правах резидента і громадянина?

Резиденти не мають права голосувати і брати участь у виборах в США; працювати на деяких посадах в США; брати участі у лавах присяглих (juries). Якщо резидента суд знайде винним в порушенні певних законів, його можуть депортувати. Резидентів, що перебуває понад шість місяців поза кордоном США, або дуже часто перебуває за кордоном, може прикордонна контролі відмовити у в'їзді до США за те, що втратив статус постійного мешканця. Резидент, що перебуває за кордоном США довше року без подання певних документів перед від'їздом, втрачає статус постійного мешканця.

Чи варто вислати анкету через знайомих чи родичів в США?

На льотерію треба подаватися через комп'ютер. Для отримання візи байдуже, звідки вислана анкета. Враховується лише місце народження і правильність заповнення анкети. Участь в льотерії не повинна впливати на отримання інших віз США, але можуть бути труднощі при поданні на гостьову візу. Цим труднощам можна зарадити, але варто проконсультуватися з іміграційним адвокатом.

Чи можуть брати участь в льотерії громадяни тих країн, які виключені з льотерії?

Можуть, але тільки якщо основний заявник народився в країні, яка не допущена до льотерії, а другий партнер подружжя народився в допущеній країні.

Як ще можна отримати грін-карту поза льотерією?

Право проживати в США на підставі „сімейної просьби“ можуть отримати батьки громадян; чоловіки або дружини громадян і постійних мешканців; діти громадян; неодружені діти постійних мешканців; брати або сестри громадян. Працедавці можуть складати просьби для робітників. Якщо просьба – сімейна чи робоча – апробована, бенефіціяр має право подаватися на грін-карту. Самостійно можуть подаватися біженці, фахівці з винятковими здібностями в науці чи мистецтві, або (під певними умовами) інвестори.

Коли можна звернутися по громадянство?

На загал, на громадянство можна подаватися за три місяці до п'ятирічного терміну проживання в США. Постійні мешканці, які одружені з громадянами і живуть разом, можуть подаватися за три місяці до трирічного терміну. Відсутність в США на шість місяців або більше може спричинити проблеми; відсутність понад року напевно спричинить проблеми. Через три-дев'ять місяців після подання заяви вас запросять на співбесіду та іспит з знання історії США та англійської мови (треба продемонструвати уміння читати, писати й говорити).

(Закінчення на стор. 6)

Де найвища платня у США?

У 2015 році мінімальна платня у штатах Джорджія і Вайомінг була нижчою від федерального мінімуму. У 29 штатах і Вашингтоні мінімальна платня була вищою від федерального мінімуму. 14 штатів установили мінімальну платню врівень з федеральним мінімумом. П'ять штатів не мають визначеного рівня мінімальної платні.

Нижче представлено список штатів з зазначенням мінімальної платні за годину в 2015 році: Алабама, Луїзіяна, Місісіпі, Південна Кароліна, Тенесі – мінімального рівня немає, Аляска, Нью-Йорк – 8.75, Арізона, Флоріда, Монтана – 8.05, Арканзо, Майн, Нью-Мехіко –

7.50, Каліфорнія, Масачусетс, Ровд Айленд – 9.00, Кольорадо – 8.23, Конектикат, Вермонт – 9.15, Делавер, Іліной, Мериленд, Невада – 8.25, Вашингтон Округ Колумбія – 10.50, Джорджія, Вайомінг – 5.15, Гаваї – 7.75, Айдаго, Індіана, Айова, Кентакі, Кензас, Нью-Гемпшир, Північна Кароліна, Північна Дакота, Оклагома, Пенсильванія, Техас, Юта, Вірджінія, Вискансин – 7.25, Мишиген – 8.15, Мінесота – 9.00 або 7.25 залежно від місця праці, Мізурі – 7.65, Небраска, Західня Вірджінія – 8.00, Нью-Джерзі – 8.38, Орегон – 9.25, Південна Дакота – 8.50, Вашингтон – 9.47. (Інформаційно-аналітичний центр „Info-Light“)

Порошенко зустрівся з українцями Швейцарії

ДАВОС, Швейцарія. – Президент України Петро Порошенко 22 січня зустрівся з представниками української громади в День Соборності України у Давосі, де він перебував з офіційною візитою, беручи участь у щорічному засіданні Всесвітнього економічного форуму. Зустріч організувало Українське товариство Швейцарії.

П. Порошенко розповів представникам громади про найновіші події в Україні, насамперед про притягнення до відповідальності суддів, що виносили неправомірні рішення під час Революції Гідності, перебіг розслідування розстрілів „Небесної сотні“.

Єпископ Паризької єпархії Української Греко-Католицької Церкви Борис Гудзяк, що опікується греко-католиками в Франції, Швейцарії, Бельгії, Нідерландах та Люксембургу, повідомив Президента про відсутність приміщення для українців в Швейцарії, яких в цій країні за неофіційними даними налічується близько 8,000 осіб. Він також зазначив, що проблема відсутності громадського простору є спільною для українських громад в різних країнах, наприклад в Нідерландах, де зараз відбуваються дуже важливі процеси щодо України.

П. Порошенко пообіцяв вирішити питання

Президент України Петро Порошенко і Єпископ Борис Гудзяк (перший зліва) під час зустрічі у Давосі. (Фото: Прес-служба УГКЦ)

приміщення для українців, що проживають у Швейцарській Конфедерації. Він подякував єпископові за конкретне запитання.

Прес-служба УГКЦ

Бі-Бі-Сі: фільм про збагачення Путіна

Левко Хмельковський

25 січня Бі-Бі-Сі у телепрограмі „Панорама“ показала 30-хвилинний викривальний фільм про російського президента під назвою „Таємні багатства Путіна“, в якому розповідається, яким чином Володимир Путін збагачувався, займаючи посаду Президента Росії і як він опинився серед найбагатших людей планети, використовуючи свою владу. Кореспондент Бі-Бі-Сі Річард Білтон взяв численні викривальні інтерв'ю у колишніх діячів Кремля, які погодились розповісти, як збагачувався В. Путін і де саме заховані його багатства.

Р. Білтон побував у Санкт-Петербурзі, де у комунальній квартирі з однією вбиральною і кухнею для усіх родин зростає В. Путін. Злидні дитинства породили у нього потяг до збагачення за будь-яку ціну. Після розпаду КГБ, у системі якого кар'єра В. Путіна була невдахою, він спромігся влаштуватися у адміністрації Санкт-Петербургу, де з групою однодумців розпочав незаконні оборудки, які принесли перші статки.

Макс Фридзон з Нью-Йорку розповів про ці оборудки В. Путіна. Вони заснували так звані „ХХ трест“, проти якого було порушено кримінальну справу, котру припинили після переїзду В. Путіна до Москви, а слідчого звільнили. Компанія спорудила для В. Путіна будинок в Торев'єх (Еспанія). Вже тоді з ним співдіяли Віктор Зубов, Дмитро Медведєв, Віктор Іванов, Ігор Сечин, Олексій Мілер, котрі потім рушили з ним до Москви, посади відповідальні позиції і швидко збагатилися.

В. Путін очолив ФСБ – спадкоємницю КГБ, яка відкрила йому нові можливості збагачення і шлях до президентського крісла, а також навчила приховувати джерела збагачення. Про те, як це сталося, у фільмі розповів колишній приятель В. Путіна Сергій Пугачов, котрий живе у Німеччині. Тепер статки В. Пути-

на обчислюються у 40 млрд. дол. У телефонних розмовах про таємні рахунки і контакти В. Путіна його називали „Михайло Іванович“.

Першим співрозмовником Р. Білтона став Сергій Колесников, який збирав гроші з російських олігархів, в тому числі з Романа Абрамовича, ніби на охорону здоров'я. За ці гроші звели палац В. Путіна біля Геленджика на Кавказі. Лише Р. Абрамович передав йому 203 млн. дол. і яхту за 37 млн. дол. Колишній керівник „Совкомфлоту“ Дмитрій Скарга заявив, що це він передавав В. Путінові яхту „Олімпія“ від Р. Абрамовича. Утримання яхти йшло з державного бюджету.

Збагатилися й особисті друзі президента Сергій Ролдугін, Юрій Ковальчук, Володимир Якунін, брати Борис і Аркадій Ротенбергі.

Слово було надане представникові Департаменту фінансів США Адамові Шубинові, який підтвердив, що Вашингтон давно зауважив, як збагачуються В. Путіна і його друзі за рахунок Росії. В. Путін контролює усіх багатіїв Росії і недогідливих усуває з свого шляху, як це сталося з Михайлом Ходорковським. У фільмі В. Путіна називали „царем, який розграбував свою країну“.

Бі-Бі-Сі підготувала також цей фільм з російським перекладом, щоб росіяни дізналися про свого провідника. Переклад виконали Арсен Свинцов і Тася Никитенко.

Кадр з фільму: палац Володимира Путіна біля Геленджика на Кавказі.

АМЕРИКА І СВІТ

■ США підсилюють Європу

ВАШІНГТОН. – Президент Барак Обама планує поважно збільшити розклад тяжкої зброї, бронетехніки та іншого воєнного знаряддя в країнах НАТО у Центральній та Східній Європі. Представники адміністрації заявили 1 лютого, що це зроблене для стримання Росії від дальшої агресії в регіоні. Білий Дім збільшить видатки на військовий бюджет в Європі наступного року до 3.4 млрд. дол., вчетверо більше від теперішнього бюджету. Хоч воєнні дії Росії в східній Україні притихли, Москва далі втримує там військову присутність. Чиновники адміністрації кажуть, що ці зміни є на довшу мету і мають бути сигналом для Володимира Путіна, що Захід далі має підозру щодо його плянів в регіоні. У світлі „російської агресії“ американський Секретар оборони Еш Картер 2 лютого назвав Росію зростаючим викликом для США. Аналітики непевні, якою буде реакція Росії. „Це справді є велике діло й росіянам не по душі, – сказала Евелін Фаркас, котра до жовтня 2015 року відповідала в Пентагоні за справи Росії та України. – Це величезний знак зобов'язання запобігти Росії та зміцнити наш альянс.“ („Бостон Глоуб“)

■ Міністер економіки Японії зрезигнував

ТОКІО. – Міністер економіки Японії Акіра Амаро зрезигнував 28 січня внаслідок фінансового скандалу, який був розкритий тиждень раніше. Це було ударом для уряду Прем'єр-міністра Шінзо Абе, котрий надіявся, що А. Амаро перепровадить його економічну стратегію і також членство Японії у новому економічному партнерстві 12-ох країн в регіоні Тихого океану. („Вашінгтон Пост“)

■ Зростає число мешканців США

ВАШІНГТОН. – Населення США збільшилося на 2.5 млн. осіб в 2015 році. Бюро перепису населення подає, що в Америці на початку цього року проживало 322,762,018 осіб. Агенція сподівається, що в 2016 році народжуватиметься одна дитина кожні вісім секунд, а помиратиме одна особа кожні 10 секунд. Через міграцію населення США зростатиме на одну особу кожні 29 секунд. (www.census.gov)

■ Корабель США викликав протести Китаю

ПЕКІН. – Корабель Військово-Морських Сил США „Киртіс Шілбур“ проплив 30 січня на відстані 12 морських миль від острова Тритон у Південно-Китайському морі. Це викликало протести комуністичного Китаю, який вважає цей острів своєю територією. Пекін виступив із заявою, в якій стверджує, що американський військовий корабель порушив відповідні китайські закони, запливши до китайських територіальних вод без попереднього дозволу, і китайська сторона вжила відповідних заходів, включаючи спостереження та пересторогу. Департамент оборони США заявив, що в цьому районі в час проходження корабля не було китайських суден. Пресовий секретар Пентагону капітан Джеф Дейвіс сказав, що такі дії відображають позицію США, що цей район є важливим морським коридором, який повинен розглядатися як міжнародні води. („Ройтерс“)

■ ФІФА показала Росію без Криму

ЦЮРИХ. – На мапі з містами-організаторами змагань за Кубок конфедерацій з футболу 2017 року, яку Міжнародна футбольна асоціація (ФІФА) та Організаційний комітет Чемпіонату світу-2018 (ЧС) підготували до презентації, присвяченій 500 днів до початку Кубка, Крим був показаний як частина України. Карта була розміщена 3 лютого на офіційній веб-сторінці ФІФА, присвяченій ЧС з футболу у Росії. Однак через деякий час ця мапа була вилучена. В Організаційному комітеті „Росія-2018“ не було коментарів на цю ситуацію. „Ілюстраційна карта була вилучена, щоб уникнути будь-якого непорозуміння“, – пізніше заявив представник ФІФА. Змагання Кубка конфедерацій будуть зіграні з 17 червня по 2 липня 2017 року на чотирьох з 12 арен ЧС-2018: у Казані, Сочі, Санкт-Петербурзі та Москві. („gazeta.ua“)

Плюси і мінуси критики

Критика – в її загальносуспільному розумінні – це той універсальний інструмент, яким усі користуються і якого ніхто не любить. Грецьке слово „kritike” означає – мистецтво судження. Предметом судження, тобто аналізу, може бути буквально все, що нас оточує. На жаль, на світі ще нема досконалої державної системи, вільної від суперечностей і труднощів розвитку, тому критика, критична аналіза – це один з дієвих важелів впливу спільноти, зокрема середовища професійних експертів, засобів масової інформації на державні інституції і їхніх керівників.

Самозрозуміло, коли судження пов'язане з оцінкою, з виявленням різних недоліків, тоді критика набуває значення осуду, а це річ дуже відповідальна, особливо якщо осуд не досить обґрунтований або висловлений в некультурній, некоректній формі.

І хоч жартують, що „конструктивна критика – це коли я критикую вас, а деструктивна – коли ви критикуєте мене”, конструктив і деструктив у виявленні різних суспільних недоліків легко розрізнити. Це видно з того, що саме насправді є ціллю критики – покарання людини, чи виправлення її поведінки для її ж користи і користи її організації чи установи? Правильно – критикувати не особу, а її діяльність, її осудливі вчинки. Але робити це слід так, щоб людина під тягарем критики не впала, а навпаки – не втратила віри в свої сили і здібності. Критика легше засвоюється, коли містить в собі раціональні поради, пропозиції, котрі можна практично застосувати. Ще колись Артур Шопенгавер зауважував, що найефективніший спосіб розкритикувати чужу працю – це виконати її самому набагато краще.

Ще одне важливе розрізнення – сам характер критики, тобто наше особисте ставлення до предмету осуду: критикуємо ми його, як щось своє, небайдуже нам, дороге, дорогоцінне, чи чуже, вороже. Коли любиш своє, рідне, українське, тоді й на гостру критику недоліків маєш моральне право. Це ми до того в'яжемо, щоб нашим читачам не здавалася загострою наша критика на адресу влади в Україні. Критикуємо з болем у серці, критикуємо, бо до глибини душі переймаємося Україною і її долею.

Дехто з психологів бачить різницю між нами і росіянами в тому, що в Росії традиційно панує культ влади, а в Україні – культ опозиції. Мовляв, хто б не був при кермі в Києві – натрапляє лише на критику. Насправді різниця в тому, що російський культ влади – це ознака внутрішнього рабства, лакейства. Українці ж – народ свободолюбний, психологічно незалежний, тому ніколи не погоджувався і не погодиться, щоб влада була над ним, а не з ним.

ІСТОРІЯ

До 110- річчя українського бандуриста Григорія Бажула

Олександр Панченко

22 січня виповнилося 110 років від дня народження Григорія Бажула, який народився 1906 року в Полтаві, а свій земний шлях скінчив в Сіднею 17 жовтня 1989 року.

Дослідникам історії української бандури та кобзарства Г. Бажул відомий першим своїм дописом „Про бандуру”, який він помістив у часописі „Нова Україна” 25 грудня 1942 року в окупованому німцями Харкові. Г. Бажул в часі німецької окупації виступав по Слобідщині як бандурист-соліст з сценічним ім'ям „Келеберда”. Це він разом з Леонідом Гайдамакою робив спроби створити капелю бандуристів в Харкові в часі війни, друкував статті про знищення московськими більшовиками кобзарів та бандуристів в 1930-их роках.

Бандурист, диригент, педагог, композитор Л. Гайдамака був трохи старшим за Г. Бажула. Він народився 19 квітня 1898 року, свого часу закінчив Харківську консерваторію з віолончелі і лише у 30-річному віці вчився також у Гната Хоткевича і 1922 році в Харкові створив капелю бандуристів при клубі „Металіст”, яку перетворив на першу оркестру українських народних інструментів. Він викладав гру на домрі та бандурі в Харківській робітничій консерваторії, а потім в Музично-драматичному інституті, разом з майстром Герасимом Снегірьовим створив удосконалені бандури харківського зразка, а 1930 року заснував майстерню для серійного виготовлення бандури харківського зразка та інших українських народних інструментів.

Ще до початку війни Г. Бажул був засуджений в голодному 1933 році на два роки позбавлення волі, які провів у Бердянській сільсько-господарській трудовій колонії, потім відбув заслання на Північному Кавказі, Сибіру та в Тайшеті, повернувся до Харкова лише у 1938 році. Саме цього року, 8 жовтня, був закатований в казематах НКВД Г. Хоткевич. Г. Бажул добре знав творчість Г. Хоткевича, оскільки після переїзду разом з своїми батьками з Полтави до Харкова у 1911 році та здобуття агрономічної освіти зацікавився кобзарським мистецтвом, коли почув гру сліпого кобзаря Павла Келеберди, згодом він записався до класу бандури Г. Хоткевича при Харківському музично-драматичному інституті, де засвоїв основи харківської школи гри на бандурі.

Потім Г. Бажул виїхав до західної України, де виступав у скла-

Григорій Бажул (1942 рік).

ді ансамблю з українським поетом-модерністом та бандуристом Зіновієм Штокалком, пізнішим автором „Підручника гри на бандурі” та „Кобзарського підручника”. Разом з Г. Бажулом та З. Штокалком давав концерти для воїнів УПА уродженець Самбору на Львівщині Володимир Юркевич, який пізніше створив окремий ансамбль бандуристів.

Г. Бажул емігрував до Австралії у 1948 році, де став основоположником кобзарських колективів, створивши Ансамбль бандуристів ім. Г. Хоткевича та школу гри на бандурі, написав праці про кобзарське мистецтво в Австралії.

Бандура Г. Бажула роботи видатного австралійського українського майстра, уродженця селища Нові Санжари на Полтавщині Федора Деряжного, зберігається в Музеї кобзарського мистецтва в Переяславі-Хмельницькому, де також є портрет Г. Бажула роботи його дружини – акторки й малярки Людмили Бажул.

Г. Бажул та Ф. Деряжний разом з іншими українським патріотами закликали активно інформувати Захід про стан життя в Україні та про неймовірні утиски, що їх терпів народ.

Гідним продовжувачем патріотичної й мистецької справи Г. Бажула є український бандурист, дослідник кобзарства, композитор, диригент Віктор Мішалов, батько якого походить з села Березоточа поблизу Лубен на Полтавщині. Від 1970 року він вивчав гру на бандурі у П. Деряжного та Г. Бажула.

Лохвиця, Полтавська область

Про „зелену картку” ...

(Закінчення зі стор. 4)

Якими мають бути дії після отримання візи?

Після отримання візи ви маєте шість місяців на приготування до переїзду. Треба зібрати усі документи, з яких вимагається зроби-

ти завірені копії, повчитися англійської мови, вирішити проблеми зі здоров'ям, врахувати, що електронапряга до різних приладів у США інша, треба мати перехідник (адаптер). Номер соціальної служби (Social Security) вам пришлють поштою. Але його можна отримати раніше телефоном, щоб влаштуватися на працю.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Мені стало соромно

Коли я прочитав у „Свободі“ від 18 грудня 2015 року статтю „Звіт чи не звіт, а без бійки не обійшлося“, то мені стало соромно. Я відразу полинув думкою назад, у давню Україну, в 1935-1936 роки, коли на весіллі завжди була гуртова бійка і

билися парубки.

От і у Верховній Раді купа парубків не мала розуму і вжила кулаки. То тепер у Києві не Верховна Рада, а верховні парубки?

Ярослав Гальчук,
Сейнт-Кетерінес, Онтаріо

Феномен Михайла Саакашвілі

У IX ст. варязькі ватажки Аскольд і Дир поплили униз Дніпром і затримались у Києві. Планували їхати у Царгород, але, побачивши Київ, вирішили осісти в ньому та спитали киян, чи приймуть. Кияни сказали: „Будь-те нашими князями“.

Михайло Саакашвілі, колишній президент Грузії, приїхав в Україну та забажав там осісти. Спитав президента України, чи прийме він його. Президент сказав: „Будь моїм представником в Одеській області“. Чи спрацює урядування М. Саакашвілі для Одеси і для України? Як кажуть в Україні, поживемо – побачимо.

Можна висловити признання президентів за те, що він вишукує способи, щоб у дуже важких і нестійких обставинах забезпечити розвиток держави.

Якщо призначення М. Саакашвілі мало бути короткотерміновим, то, мабуть, це не тільки допустиме, але й можна уважати ініціативним та розумним з боку президента. М. Саакашвілі користується високою популярністю в Україні, далеко вищою, ніж сам президент чи прем'єр-міністр. Ось у цьому проявляються далекосяжні пляни Петра Порошенка і М. Саакашвілі. Популярність М. Саакашвілі не страшна для президента, бо М. Саакашвілі мусить прожити в Україні 10 років, щоб кандидувати на президента. За цей час П. Порошенко може спокійно відбу-

ти свої два терміни. Однак для того, щоб зайняти місце прем'єр-міністра, не треба цього терміну проживання. Отже, М. Саакашвілі, напевне, не був влаштований президентом тільки для Одеси. М. Саакашвілі потрібний в Україні, щоб допомогти П. Порошенкові повалити сьогоднішнього прем'єра та перебрати повну владу.

За таких обставин для народу краще мати дві корумповані сторони політичного спектру, ніж дозволити, щоб усі важливі пости перебували в одних руках. Правда, обидві сторони керуються не добром народу, а нагодою для власної користі. М. Саакашвілі – це приятель президента ще з студентських часів. Сьогодні тим більше виявляється, чому президент його спровадив та зробив українцем.

В Україні чесну людину в урядових колах доводиться шукати з свічкою. Тому за кожним кроком президента, прем'єра, міністра чи депутата треба стежити. А М. Саакашвілі тим більше підозрілий, бо він фактично обраний однією особою і то, видається, тільки для закріплення та вигоди президента та його грузинського приятеля. Навіть багата Україна не в силі тримати при кориті ще одного чужого князя. Досить, що свої її обкрадають.

Аскольд Лозинський,
Нью-Йорк

Забув

Я інколи пишу спомини, етюди, вірші, які знають мої близькі приятелі. Я не думаю, що назагал, те що я пишу, варте ширшої уваги. Але я ділюся тим, що пишу найчастіше з людьми, які знають, якою поважною недугою є графоманство. Вислови співчуття з цього приводу я відкидаю, як мені зайві.

Та відгуки багатьох на мій вірш „Забув“, заохотили вислати цей вірш до „Свободи“, яку читають також люди літнього віку.

Роман Воронка,
Мейплвуд, Нью-Джерзі

„Забув, не знаю, уже не пам'ятаю“ –
Це є слова, які я часто повторюю.
А хто цей „я“, хто він такий?
Мовчу, бо відповіді вже не маю.
Колись була у мене ясність думки?
Я пам'ятав усе, що треба і не треба.
Тепер, чим більш стараюсь нагадати,
Тим більше опановує мене досада.
Подразнення у мене виникає,
Коли розгублений стою й себе питаю:
„Чому я опинивсь саме у цій кімнаті?
Пощо прийшов, що тут шукаю?“
Зовсім не смішно, що окуляри,
які шукаю
Не пам'ятав що, їх на переднісці маю.

Де я поклав ключі,
які шукав від ранку?
Забув, що я їх не виймав зі замку.
Де я живу, хто люди біля мене?
Коли не міг учора вранці
Найти дім, де живу роками,
Додому привели мене (забув)...
Алярм гуде, нагадує мені про ліки.
Як я його замкну, тоді себе питаю
Чи я вже брав ті ліки,
про які він нагадав?
Чи маю тепер взяти? Часом не знаю.
Читати годі, бо не пам'ятаю,
Що я читав поки перестав
на цій сторінці.
А перечитувати знову не бажано,
Бо це не вкаже,
як зрозуміти усе в кінці.
Чи середа сьогодні чи четвер?
В якому році Данко вмер?
За чим прийшов я до ідальні?
Чи не збивавсь іти до спальні?
Хто ти така, мені здається,
що я тебе знаю,
Але назвати тебе вже не можу,
бо не пам'ятаю.
Чи ти є та, якій колись казав:
„Кохаю“?
Може, казав це не одній,
й таке не знаю.
Одну обіцянку собі я пам'ятаю,
Не животи́ти після смерті,
Але, на жаль, не пам'ятаю,
Де двері? Із пам'яті вони вже стерті.

Шукаю маминих родичів

Пишу з України. Шукаю корені, або будь-яких родичів по маминій лінії, що згадувались у „Свободі“ 17 травня 1984 року. Статтю „Іван Смолий і його рідний Михнівець“ писав Іван Кукіль.

У статті було написано, що Федір Ламанець, Марійка Ламанець, Михайло Бучок перед Другою світовою війною виїхали до Кана-

ди або США і проживають там. Ці Ламанці – мої прадідусь та прабабця. Дуже хотілося б знайти свою родину, бо в моєї мами залишився в живих лише один рідний брат. Буду надзвичайно Вам вдячний. Моя електронна пошта: us5wfc@gmail.com.

Тарас Просович,
Трускавець, Львівська область

У Дніпропетровську сталися зміни

У „Свободі“ 22 січня, у рубриці „Подорожі“, було опубліковано репортаж Олександра Вівчарика „Дніпропетровськ повертається в Україну“. Останнім часом в місті сталися зміни, які відповідають назві цієї публікації. Передовсім місяць тому голова міської ради Галина Булавка врешті підписала рішення про перейменування понад 300 вулиць міста. Це вона зробила у останні дні перед тим, як залишити свою посаду – на виборах 25 жовтня було обрано новий склад ради. Тепер її очолює Борис Філатов, один із фундаторів партії „Укроп“.

Постійна комісія з перейменування вулиць, що була створена ще за Віктора Януковича, працювала, м'яко кажучи, специфічно – з одного боку вони, замість щиро прокомуністичних назв, формально вписали (куди дітися!) у список імена українських національних героїв (гетьманів Байди-Вишневецького, Івана Виговського, Павла Полуботка та Петра Дорошенка, Дмитра Донцова, Володимира Винниченка, навіть Симона Петлюри і Нестора Махна) та нейтральні, ботанічні та церковні назви: Затишна, Зелена діброва, Успенська, Монастирська, Мальовнича, а з другого – прізвища мало-відомих дніпропетровському загалу осіб – Гана, Рейнгарда, Нірінберга, Шнеерсона та інших.

Назву самого міста покищо не змінили, хоча прізвище більшовика Григорія Петровського, без-

умовно, не має права бути у назві разом з рікою Дніпром. Посадник міста прагне залишити стару назву, але складову її „Петро“ хочуть замінити з „Петровського“ на апостола Петра. Розумні люди його переконують, що той апостол проповідував християнство зовсім не в наших краях, а на берегах Дніпра бував апостол Андрій. Втім, рішення щодо назви нашого міста прийматиме Верховна Рада.

Не варто вважати, що „Дніпропетровськ кардинально змінився“ лише після провокаційних вибухів на трамвайних зупинках 27 квітня 2012 року. Це не так, бо ще з 1989 року в місті був дуже активний Народний Рух (очолював його Іван Шулик, сподвижник В'ячеслава Чорновола). На Майдані 2004 року і на Євромайдані 2013 року було багато людей з Дніпропетровська та Кривого Рогу. Намети протестантів з нашої області мали напис „Січеслав“. Багато наших бійців-дніпропетровців загинуло в антитерористичній операції у складі добровольчого батальйону „Дніпро-1“, в інших підрозділах. Батальйон „Дніпро-1“ нині підпорядкований Міністерству внутрішніх справ України і має назву Полк поліції України особливого призначення „Дніпро-1“.

Отакі дніпропетровські реалії, про які я розповів з незламним переконанням: „Ми переможемо!“.

Володимир Єфимов,
Дніпропетровськ

KLK Cordially Invites Members, Family & Friends
To Our Annual KLK Winter Ski Races
Date: Saturday, February 27, 2016
Place: HUNTER MOUNTAIN, NY
Registration: 8:00 a.m. - 9:30 a.m. Ski Lodge

Lift Tickets and Races:

Adults \$60.00 Seniors (65 & up) \$45.00
Young Adults (13-18) \$45.00 Juniors (7-12) \$35.00
Toddlers (6 & under) \$15.00

Race Tickets only:

Adults & Seniors \$15.00 Children (2-18) FREE

Lift Tickets only:

Adults \$55.00 Young Adults \$40.00 Seniors \$40.00
Juniors \$30.00 Toddlers \$10.00

Races begin at approximately 10:00 a.m.

Opening Ceremony 9:45 a.m.

Dinner and Awards Ceremony: Hunter Ski Lodge
Time: 6:30 p.m.

Adults: \$50.00; Children, ages 14 & under - Free, if accompanied by an adult.
Please **wear your embroidered blouses or shirts** to the Awards Ceremony

Please visit our website **www.klkusa.com** for registration forms or contact virapopel@aol.com for more info or forms.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українські діти отримали подарунки з США

Подарунки вручили дітям, що проживають в зоні антитерористичної операції в Донецькій області.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Завдяки щедрій українській громаді в США Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) передав подарунки від св. Миколая 951 дитині з східних областей України.

В грудні 2015 року Сумська обласна організація Товариства Червоного Хреста України з допомогою ЗУАДК влаштувала День св. Миколая для 150 дітей, батьки яких загинули або були поранені в зоні війни.

Св. Миколай відвідав найнебезпечніші зони і обдарував 150 дітей у селищі Станиця Луганської області, 43 дітей в місті Щастя, відвідав Станично-Луганський районний центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів, де 50 дітей одержали солодощі та новий одяг. Св. Миколай також не забарився й до 150 дітей Старобільського району, Донецької області.

Св. Миколай обдарував 117 дітей з родин загиблих на війні від Національної Гвардії України, 50 дітей – від Правого Сектора, 30 дітей сиріт – з багатоді-

них сімей Коропського управління соціального захисту населення Чернігівської області, 37 дитини – з міської організації „Діана” багатодітних сімей Києва, 73 дітей, поранених під час обстрілів, 18 дітей з Іллічівська, Маріуполя, селища Сартана.

У комунальному закладі Черкаського навчально-реабілітаційного центру „Країна добра” відбулася програма „Яка радість, який рай, іде святий Миколай”. В цьому центрі перебувають діти з складними вадами розвитку: 83 дитини віком від 2 до 19 років.

З Міністерства оборони України написали: „Висловлюємо глибоку вдячність за Вашу допомогу дітям, що проживають в зоні антитерористичної операції в Донецькій області. Завдяки Вашому сприянню, діти мали нагоду відчувати настрій Різдвяних свят та насолодитися справжнім дитинством, яке було обірване війною. Зараз сучасні діти ростуть, дивлячись на зруйновані будинки та слухаючи звуки пострілів, повітряної тривоги та похоронів”.

СУМ допомагає сиротам в Україні

Віктор Курилик

НЬЮ-ЙОРК. – Вже другий рік поспіль діє акція „Зігріємо теплом серця!”, започаткована активістами Спільноти Української Молоді (СУМ) в Україні й підтримана Крайовими Управами СУМ в США, Канаді, Австралії, Німеччині, Бельгії та Великобританії. Метою акції є підтримка дітей, у яких батьки загинули на Донбасі, та тих, хто далі продовжує боронити незалежність України у цій війні.

Парафіяни Української православної катедри св. Володимира у Нью-Йорку зібрали й відправили подарунки для 17 дітей з Чернівецької області, чий батьки віддали свої життя, захищаючи східні кордони України від московської окупації. З України надійшов лист-подяка від батьків

Батьки Владислава Тrepка з подарунками для дочки полеглого сина.

28-річного лікаря-хірурга Владислава Тrepка, який загинув на полі бою, рятуючи поранених, і залишив сиротою тримісячну дочку.

Зимовий одяг, взуття, іграшки та ласощі – це найменше, що можна зробити, щоб віддати пошану загиблим та подякувати їм за те, що пожертвували життям, щоб в Україні панував мир, щоб українці, включно з їхніми дітьми, жили у цивілізованому суспільстві, а не рабстві „московського світу”, збудованого за сталінськими зразком.

Особливу подяку висловили організатори акції настоятелі катедри о. Володимирів Музиччі за молитви та духовну опіку, настоятелі греко-католицької церкви св. Миколая у Пасейку, Нью-Джерсі, о. Андрієві Дудкевичу за співорганізацію акції та перевізникові „Ukraine Express”, який зголосився безкоштовно доставити подарунки в Україну.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує

на доповідь

Юрія Шевчука

директора Філологічної Секції НТШ-А
викладача Колумбійського університету

**„Українська ідентичність
й мова після Майдану“**

**в суботу, 13 лютого 2016 року
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Подарунки з Америки дійшли до малечі з Буковини.

Виставка розповіла про війну в Україні

Василь Лопух

НЮ-ЙОРК. – В Українському Інституті Америки (УІА) 22 січня відкрито виставку українського мистця Миколи Журавля „Інвазія: перезавантаження“. Сюжетні мотиви, що знайшли своє відображення на живописних полотнах, мистецьких світлинах, об'ємних панно та інсталяції – це відображення трагічних подій гібридної війни, яку в брутальний спосіб веде російська воєнщина в Україні.

М. Журавель пропонує відвідувачам виставки побачити сучасні події в Україні не у формі документально-реалістичного відображення, а метафорично, фантазмагорично, з елементами сюрреалістичного гротеску. Свою увагу автор концентрує на зловісному ликові ворога, який тішиться садо-мазохістськими карнавалами.

Ключовим об'єктом виставки є інсталяційна композиція, яка розміщена в центрі виставкової зали: це телевизор, з якого постійно лине пропаганда про „руський мір“. Перед телевизором сидить „людина“, яка вже перетворилася на „зомбі“. Обличчя „зомбо-людини“ прийняло форму „агресивного ведмеда“, замість одягу на тілі – нарости військової амуніції.

Цей головний антигерой, після кожного „телезомбування“ чисельно множить і переходить на полотна живопису та мистецьких фотографій, співавтором яких є дружина мистця Дарія Тищенко-Журавель. Цих „зомбі“ стає дедалі більше і вони влаштовують садо-мазохістські вакханалії серед речей та дитячих іграшок зі збитого російськими терористами малязійського літака, справляють весілля з такими ж „зомбованими“ потворами, що чекали на прихід „руського міра“; над будівлями Києва вивисуються велетенські „зомбі-антигерої“, як антиподи на протигагу героям

На вернісажі в Українському Інституті Америки проведено флешмоб з нагоди Дня Соборности України.

грецької мітології.

У кожному мистецькому творі експозиції відчувається напруженість подій, які відбуваються на сході України. Мистці у художній формі створили неймовірно сильну експресію візуального сприйняття творів, які, як біль оголеного нерва, пронизують уяву людини і дають можливість не просто зрозуміти, але й відчути трагічні наслідки війни, яку веде Росія в Україні.

У день відкриття виставки Україна відзначала День Соборности і з цієї нагоди повсюди, де живуть українці, прокотилася хвиля флешмобів під гаслом „Україна єдина“. Під час відкриття виставки Генеральний консул України у Нью-Йорку Ігор Сибіга запропонував присутнім також провести флешмоб. Присутні зібралися

біля великого панно з зображенням „Ландшафту війни“ і тримали в руках плякати з гаслом „Україна єдина“.

Виставку відкрив член ради дитекторів УІА Володимир Гойдиш, який виголосив вступне слово. М. Журавель розповів про творчий задум виставки і характерні особливості експонатів.

У своєму слові мистець подякував Українському Інституту Америки і В. Гойдишеві, директорці Центру сучасного мистецтва „Білий світ“ (Київ) Тамарі Янович та меценатові Олександрові Яновичеві, а також компанії „CARGO Service“ за допомогу при перевезенні експонатів. Виставка триватиме до 14 лютого.

Микола Журавель. „Ведмеже весілля“ (фото, 2015)

Микола Журавель. „Зомбоскриня“ (інсталяція, дерево, метал, відео, 2015)

Оголошено конкурс Фондації УВУ

НЮ-ЙОРК. – Фондація Українського Вільного Університету (УВУ) оголошує літературно-науковий конкурс за 2015 рік. Нагороди конкурсу походять з окремого Фонду, який заснували 31 грудня 1997 року родини Стефана і Емілії Волянників та Теодора і Софії Швабінських з штату Огайо. Від того часу Фондація УВУ щороку проводить конкурс.

Просимо висилати свої твори, які вперше появилися друком у 2015 році (не перевидання) до

бюра Фондації УВУ: Ukrainian Free University Foundation, 136 Second Ave., New York, NY 10003 до 30 червня 2016 року. Твори можуть бути у формі повістей, новель, поезії, наукових есеїв, публіцистики тощо.

Рішення журі буде оголошене у вересні 2016 року, а лавреати будуть повідомлені та нагороджені на громадському зібранні до кінця 2016 року.

Фондація УВУ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство

на доповідь

ВАСИЛЯ КОСІВА

кандидата мистецтвознавства, доцента кафедри графічного дизайну Львівської національної академії мистецтв, стипендіата програми Фулбрайта (Колумбійський Університет, 2015-2016)

на тему:

НАРОДНИЙ КОСТЮМ ЯК ВИЯВ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В ГРАФІЧНОМУ ДИЗАЙНІ УРСР ТА ДІАСПОРИ (1945—1989)

доповідь ілюструватиметься прозірками

✱

Доповідь відбудеться 14 лютого 2016 р. о 3-ій год. пополудні в приміщенні УВАН:

206 West 100th Street. New York, N.Y. 10025
Tel.: (212) 222-1866

UKRAINIAN HERITAGE NIGHT

FEBRUARY 14, 2016

VS
12:30 P.M.

PRUDENTIAL CENTER, NEWARK, NJ

SPECIAL PRICING

200 Level Seats	\$40.93
100 Level Behind Goal	\$43.26
Lower Level 1	\$65.61
Lower Level 2	\$75.19

EACH TICKET PURCHASED COMES
WITH A ONE-OF-A-KIND
UKRAINIAN/DEVILS T-SHIRT, TOTE BAG
AND EXTRAS!

LIKE US ON FACEBOOK: **UKRAINIAN HERITAGE NIGHT AT NJ DEVILS**
TO ORDER TICKETS BY PHONE: **CALL JOSH MALAKOFF AT 973.757.6162**
TO ORDER ONLINE: WWW.NEWJERSEYDEVILS.COM/UKRAINIAN USE CODE **UKRAINIAN**

THE UKRAINIAN WEEKLY

СВОБОДА

СПОКІЙ І ВПЕВНЕНІСТЬ

♥ найцінніший подарунок!

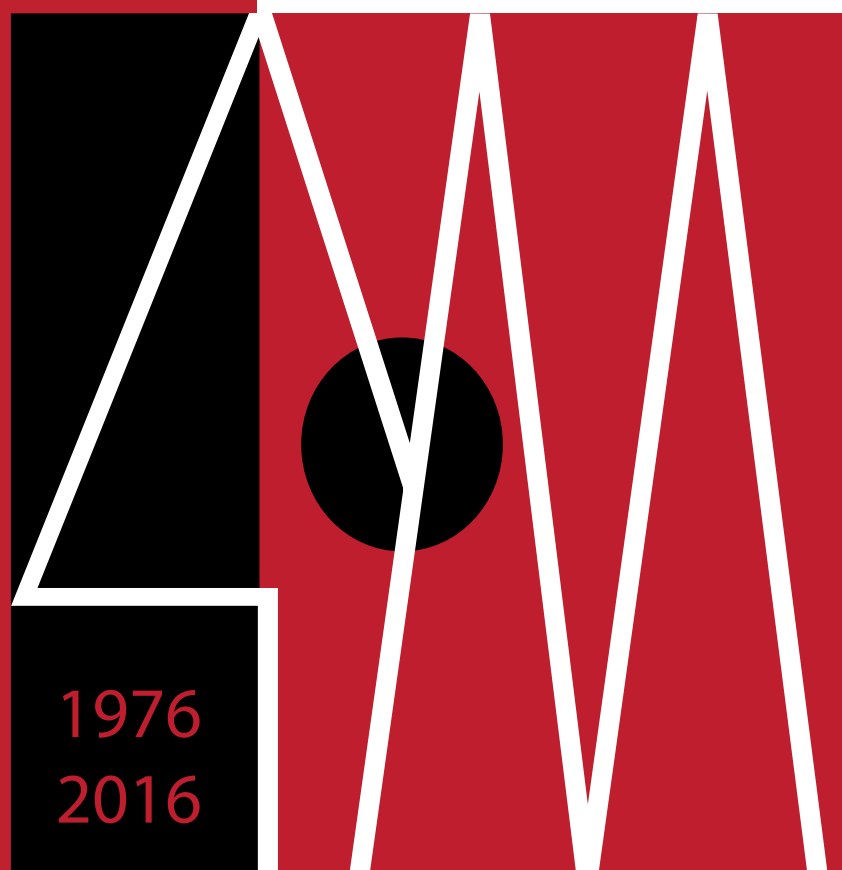
- ♥ Страхування життя
- ♥ Ануїтети
- ♥ Страховий сертифікат (Endowment)

Телефонуйте:
888-538-2833

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Загальні інформації - 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Український Народний Союз

В 2016 р. відзначаємо
40-ліття
УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Основник – Союз
Українок Америки

Відзначіть цей важливий етап
з нами в неділю, 17 квітня
2016 року. Збережіть дату на
Вашому календарі! Слідкуйте
за додатковою інформацією
в найближчі тижні.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 EAST 6TH STREET
NEW YORK, NY 10003-8201
212 228-0110 • www.ukrainianmuseum.org

РІЗДВЯНІ ПОДІЇ ПОДАРУВАЛИ РАДІСТЬ

ЛЬВІВ

Тетяна Переверзева

Пластуни станиць Авдіївка, Маріуполь і Донецьк 5 січня організували відвідання 15 дітей з прифронтової зони Різдвяних свят у Львові, щоб разом розділити радість народження Ісуса Христа. „Різдво у Львові“ – так називалась наша мандрівка.

Програму складали разом з нашими друзями з Військово-патріотичного вишколу „Патріот“. Були екскурсія в Золочівський

замок, гостина в клубі „Патріот“, відвідини Гарнізонного храму свв. Петра і Павла, Свят-вечір і Різдвяна Служба Божа, майстерки, колядування на Різдвяному святі в Шевченковому гаю, надзвичайно весела вистава „Різдвяна ніч“ в театрі ім. Марії Заньковецької, екскурсія на стадіон „Арена-Львів“, прогулянка містом у супроводі Івана Радковця, автора книги „Таємниці Львівських левів“. А ще зустріч з друзями-переселенцями з Донеччини.

Мандрівники щасливо повернулись в рідні домівки, маючи багато вражень, якими хочеться поділитися.

Діти з прифронтової зони на Різдвяних святах у Львові. (Фото: Сергій Крощанцев)

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область

Тетяна Будар

9 січня на міській площі Ринок відбувся фестиваль вертепних дійств „Ясна зірка засіяла“, який розпочався літературною композицією учасниць аматорського колективу „Зер-

нятко“ районного Будинку культури Оксани Зверховської і Наталії Крук.

Далі з вертепами виступили учасники дитячого фольклорного колективу клубу села Мечищів і Пласту, аматори з сіл Літятина і Гиновичів, Комарівки і Тростянця, Лісниківського клубу. Талановиті актори з Літятина виступили також в Тернополі – на обласному театралізованому святі.

Бережанські актори на фестивалі вертепів „Ясна зірка засіяла“. (Фото: Олександра Ковтун)

ЛІГАЙТОН, Пенсильванія

Відбулося прощання старого 2015 року і зустріч 2016 року на оселі Організації Державного Відродження України (ОДВУ) ім. Олеса Ольжича. 31 грудня 2015 року, о 8-й год. вечора, поступово почали сходитися

гості до святково прикрашеної зали адміністративного будинку під звуки музики та співу Славка Косіва.

Коли настала північ, С. Косів заохотив учасників до загального співу різноманітних українських пісень. Забава тривала до 2-ої год. ночі.

ОДВУ

ТЕРНОПІЛЬ

Михайло Михайлинин

У монастирі францисканців 10 січня відбувся 10-ий фестиваль вертепів. Юні колядники відтворили сценки народження Божого Дитятка. Глядачі були в захопленні від чудових костюмів учасників фестивалю та від їхніх виступів. Три вертепи стали переможцями і отримали подарунки від ченців св. Франциска.

Учасники фестивалю вертепів. (Фото: Михайло Михайлинин)

ЕДМОНТОН, Альберта

Богдана Степаненко-Липовик

24 січня жителі міста насолоджувалися концертом коляди в Українській католицькій катедрі св. Йосафата, який організувало Українське Музичне Товариство (УМТ), а господарем була Українська Католицька єпархія Едмонтона. Свій 37-ий концерт коляди УМТ присвятило 125-річчю прибуття перших переселенців з України до Канади.

Концерт розпочався з спільного виконання коляди „Бог Предвічний“, після чого голова УМТ Люба Бойко-Белл виступила з вступним словом і відзначила, що всі фонди, зібрані в цей день, будуть передані у фонд проекту „Міст Надії“, метою якого є надання допомоги сиротам і потребуючим дітям на Україні.

Різдвяний концерт продовжив хор української католицької катедрі св. Йосафата (диригент д-р Меланія Туржон), який виконав коляди, традиційні для більшості областей України. Ведуча концерту Лілія Суха (текст Галина Котович) розпочала свою промову віршем „Українське Різдво“, який написав у 1963 році о. Севастіян Сабола з Карпатської України, більш відомий під псевдом Зореслав, який, тікаючи від репресій радянської влади, був змушений у 1950-их роках переселитися до США.

Молодь парафії пригощала всіх солодощами та гарячим чаєм. Потім учасники свята побачили найбільшу в Україні Різдвяну шопку, яку змайстрували в Тернополі у церкві францисканці. Фігури у композиціях рухаються. Тут є живі звірятка і птахи, водяний млин.

Під час свят на Тернопільщині побували діти і вчителі з сходу України. Їх радо приймали місцеві родини, пригощали народними стравами, знайомили з чудовими традиціями та історією краю.

Різдвяна сцена за сценарієм о. Петра Бабея у виконанні дитячого хору „Ангелики“ та молодіжної капелі „Барвінок“ (диригент Соломія-Марія Бабяк) перенесла присутніх до подій описаних в Євангелії від Луки про народження Сина Діви-Марії.

Наступним виступив хор „Верховина“ при Спільноті Української Молоді (диригент Орест Солтикевич), який виконав дві коляди. Дитячий хор Української православної катедрі св. Івана Хрестителя (під керівництвом Ірини Криницької) виконав коляди „Прилетіли ангелята“ та „Дивная новина“.

Гуцульську коляду „В неділю рано“ та коляду „Ой, во граді Вифлеємі“ виконав гурт „Аксіос“ (диригент Борис Деров). Дарія Антошко прочитала уривок з книжки відомого члена української громади д-ра О. Талпаша про святкування різдвяних свят в Канаді першими піонерами-переселенцями з України.

Виступили хор парафії св. Василя Великого (диригент Єлисавета

(Закінчення на стор. 13)

Виступає дитячий хор української православної катедрі св. Івана Хрестителя.

НОВИНИ З „ОСТРОЗЬКОЇ АКАДЕМІЇ“ ТА УКУ

Видали книгу Олени Звичайної

Олексій Костюченко

ОСТРОГ, Рівненська область. – В Острозькій академії 26 листопада до Дня пам'яті жертв голодоморів відбулася презентація книги письменниці Олени Звичайної „Миргородський ярмарок“, яка побачила світ у видавництві університету.

Ім'я письменниці О. Звичайної (Дельгівської, у заміжжі – Джуль) практично невідоме в Україні. За словами проф. Петра Кралюка, це одна з „білих плям“ в історії нашої літератури і водночас – вияв кричущої несправедливості. Адже за рівнем таланту ця письменниця могла б стати врівень з класиками української літератури ХХ ст.

Народилася письменниця в Проскурові (нині – Хмельницький) у 1902 році. Батько її був адвокатом, мати – вчителькою. О. Звичайна закінчила гімназію в Харкові з відзнакою, навчалася у Київському інституті народної освіти. Одружилася з учасником національно-визвольної боротьби Михайлом Джулем, якого було репресовано як „ворога народу“.

Літературну діяльність почала вона в 1942 році. Емігрувала спо-

чатку до Німеччини, потім до США. Саме в еміграції були опубліковані її збірки оповідань, повісті, романи. Померла письменниця 1985 року у США.

Одним із найкращих творів О. Звичайної є оповідання або ж міні-повість „Миргородський ярмарок“. Події оповідання відбуваються в Миргороді, де зберігається пам'ять про гоголівських персонажів, зустрічаються ситі радянські номенклатурні курортники й опухлі від голоду українські селяни, які продають тут вишивані сорочки, плахти. Курортники, відповідно, за безцінь купують ці вироби.

„Миргородський ярмарок – це й трагедія на тлі голодних смертей і водночас прощання з традиційною українською селянською культурою, яку нова радянська еліта цинічно використовує“, – зауважив П. Кралюк.

Ідея перевидання книги належить українським патріотам, які проживають у Канаді, Оксана і Ярослав Соколик. Завдяки їхнім старанням вийшли у світ твори Уласа Самчука і „Миргородський ярмарок“ саме в Острозькій академії.

Перший проректор Острозької академії Петро Кралюк під час презентації книги Олени Звичайної „Миргородський ярмарок“. (Фото: Євген Мальчик)

Різдвяні події...

(Закінчення зі стор. 12)

Лісова-Андерсон), збірний український православний хор (Катедра св. Івана, Собор св. Андрея, Парафія св. Антонія під керівництвом Лесі Чумер), український чоловічий хор (диригент Орест Солтикевича), хор „Дніпро“ (диригент Ірина Шмігельська), вокальна формація „Аколада“ (диригент Галина Лазур-

ко). Хор парафії св. Юрія Переможця (диригент Ірина Тарнавська) виконав „Новорічну коляду“ з дискантом від Наталі Онисчук та віншуваннями від Андрія Шиманівки.

Завершився концерт коляд спільним виконанням коляди „Во Вифлеємі“. Успіх концерту забезпечили Л. Бойко-Белл, Л. Суха, Г. Котович. Завдяки спільним зусиллям при дверях було зібрано 3,025 дол. у фонд проекту „Міст Надії“.

Виступає хор парафії св. Юрія Переможця.

Діти вперше виступили перед публікою

Руслана Маринич

ОСТРОГ, Рівненська область. – Програму „Мистецтво самопрезентації“ відкрив Інститут практичної психології Національного університету „Острозька академія“ 21 грудня 2015 року показом костюмів „Комашки бешкетують“, а також міні-виставою „Різдвяна казка“.

„Ми вирішили розпочати заняття з трирічними дітьми. Мені вдалося з'ясувати, що діти краще працюють і відкривають себе в групах, де є діти різного віку. Це стало основою нашої програми“, – розповідає доцент кафедри психології й педагогіки, керівник програми

Галина Гандзілевська,

Записали на програму маленьких мешканців Острога, Нетішина та Славути. Старший викладач кафедри Оксана Прасюк навчає дітей ораторського мистецтва, студент Тарас Кобетяк – музики, Г. Гандзілевська – театрального мистецтва, а викладач Наталя Кулеша відкриває для учасників програми мистецтво хореографії.

21 грудня на сцену виходили Жук, Бджола, Сонечко, Коник-Стрибунець. Перлиною показу став Голуб Миру, який вийшов у кінці, а інші діти імітували його крила.

Захід був корисним і для батьків: дитяча відкритість захопила їх теж стати більш безпосередніми.

Діти виступають у виставі „Різдвяна казка“. (Фото: Руслана Маринич)

Оксана Забужко відвідала УКУ

ЛЬВІВ. – Відома письменниця Оксана Забужко 13 грудня взяла участь у засіданні дискусійного клубу „Бізнес Credo“, який заснувала Львівська бізнес-школа Українського Католицького Університету (УКУ). Зустріч відвідали близько 100 підприємців.

За словами письменниці, Україна перебуває у інформаційному вакуумі: „Це війна за те, хто продасть світові переконливішу історію, а ми цієї війни ще навіть не починали. Україна не говорить сама про себе. Завдяки цьому виграє Путін“, – сказала О. Забужко і розповіла, що західні симпатії України запитували її, чому досі в Україні не підготували і не видали англійською мовою історію України максимум на 60-80 сторінок, з якої

кожен чужинець зрозумів би, що таке Україна, в чому причини конфлікту з Росією.

Участь у зустрічах дискусійного клубу „Бізнес Credo“ – це можливість спілкуватись з провідними мислителями та провідниками суспільної думки в українському та міжнародному середовищі. Гостями попередніх зустрічей були президент УКУ Владика Борис Гудзяк, польський режисер Кшиштоф Зануссі, публіцист Мирослав Маринич, архієпископ-емерит Любомир Гузар, історик Ярослав Грицак, видавець і поет Іван Малкович, літературознавець Євген Сверстюк, підприємець Валерій Пекар. Партнер проекту – компанія „Монделіс Україна“

Прес-служба УКУ

Оксана Забужко на засіданні дискусійного клубу „Бізнес Credo“.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Вручено нагороди ім. Василя Симоненка

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 12 січня в обласній філармонії відбувся літературно-мистецький вечір з нагоди 80-річчя від дня народження українського поета Василя Симоненка, на якому вручено Всеукраїнську літературну премію ім. В. Симоненка, яка була заснована обласною письменницькою організацією в 2012 році разом з Національною спілкою письменників України при підтримці Всеукраїнського товариства „Просвіта” ім. Тараса Шевченка та Ліги українських меценатів.

У філармонії було показано книжкову виставку, присвячену життю та творчості поета, підготовлену обласною юнацькою бібліотекою ім. В. Симоненка. На екрані висвітили фільм про В. Симоненка. У залі лунали вірші В. Симоненка у виконанні автора.

Голова конкурсної комісії, професор Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького Володимир Поліщук повідомив, що в номінації за найкращу поетичну збірку претендували на премію сім

авторів. Конкурсна комісія віддала перевагу Олександрові Кучеренкові з Миколаївщини за збірку поезій „Абетка юності”. У номінації за кращий художній твір серед 12 претендентів визнано лавреатом Миколу Шамрая з Канівщини за збірку „Клятва грому”. Лавреатам вручено нагороди – по 15 тис. грн.

Всеукраїнське товариство „Просвіта” ім. Т. Шевченка нагородило В. Поліщука дипломом лавреата Всеукраїнської премії ім. Бориса Грінченка.

Лавреати Всеукраїнської літературної премії ім. Василя Симоненка Микола Шамрай (зліва) та Олександр Кучеренко. (Фото: Олександр Костирко)

Українські католики влаштували свято

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Парафія Покрови Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви за сприянням міської ради та товариства „Урожай” в особі директора Олега Васецького 15-17 січня в Черкасах провела міський фестиваль „Різдвяна коляда”. Окрасою фестивалю став Архикатедральний хор Собору св. Юрія Переможця зі Львова.

15 січня було здійснено проєкт „Черкаси колядують” з участю колядників та щедрувальників з числа працівників освіти, організацій та установ міста. Вони пройшли маршем до Театральної площі, де відбулося святкове дійство та пригостання учасників козацьким кулішем та чаєм.

16 січня дитячі й дорослі твор-

чі колективи міста показали концертну програму в Будинку культури ім. Івана Кулика.

17 січня в обласній філармонії відбувся гала-концерт з участю хору Собору св. Юра, а увечері на Театральній площі – вулична програма фестивалю „Різдвяна коляда”.

У хорі Собору св. Юрія Переможця співають 25 хористів, зокрема ветерани хору – подружжя Лев та Ярослава Данилишини, Людмила Скорук, Анна Маньковська, Мирослава Островська, Любов Гаврилюк. Хор записав компакт-диски „Літургія Івана Золотоустого”, „Блаженне сійво Різдва”, „Вечірня та утрєня великої чотиридесятниці”.

Регент хору Надія Поворозник одночасно викладає у Львівському державному музичному училищі ім. Станіслава Людкевича.

Хор Собору св. Юрія Переможця співає у Черкаській обласній філармонії. (Фото: Олександр Костирко)

Встановлена пам'ятна дошка письменниці

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 25 грудня 2015 року на фасаді середньої загальноосвітньої школи ч. 87 відкрили меморіальну дошку на честь відомої письменниці та дисидентки Ірини Стасів-Калинець. Курсанти ліцею ім. Героїв Крут несли почесну варту, а козаки чайки „Святої Покрови” стріляли з старовинних мушкетів.

Урочистість розпочалася виконанням гімну України. Відкрив пропам'ятну дошку поет і дисидент Ігор Калинець, чоловік письменниці. Колишній ректор Львівського національного університету Іван Вакарчук запропонував присвоїти школі ім'я І. Калинець, а також назвати на її честь одну з міських вулиць. Цю пропозицію усі присутні підтримали оплесками.

У 1999 році за громадську діяльність І. Стасів-Калинець в Рочестері, Нью-Йорку, було визнано „Героїнею світу”. У 2000 році її нагороди-

Меморіальна дошка на честь Ірини Стасів-Калинець. (Фото: Марта Осадца)

ли орденом Княгині Ольги III ступеня. І. Стасів-Калинець померла 31 липня 2012 року у віці 72 років.

Саакашвілі вимагає оновлення кадрів

Сергій Горичвіт

МИКОЛАЇВ. – Голова обласної адміністрації Одещини Михайло Саакашвілі узяв участь у „Форумі майбутнього Миколаєва”, який відбувся 24 січня. У своєму виступі він висловив солідарність з музикантом Святословом Вакарчуком, який, приймаючи орден Свободи з рук Президента Петра Порошенка, передав йому звернення, в якому зокрема сказав, що українській політиці потрібні „кіборги”, такі ж безстрашні й самовіддані, як захисники Донецького летовища.

М. Саакашвілі висловив упевненість в тому, що таких людей і в Миколаєві, і в Україні досить багато.

На його думку, нині в Україні необ-

хідно змінювати державний апарат, настільки забюрократизований, що громадянам країни не зрозуміло, чому вони мають бути на боці держави. „Необхідно повністю оновити державний кадровий контингент за рахунок людей порядних, чесних, розумних, ідеалістичних – і влити нову кров у безнадійно хворий організм, щоб дати цьому організму новий імунітет і нову енергію”, – зазначив М. Саакашвілі.

Водночас він звинуватив уряд в корупції, заявивши, що той „продовжує сидіти на тих же потоках, що сидів Янукович, Енакієвський і Азаров, продовжує прикривати олігархів і підтримує стару систему бюрократії”.

Поет приїхав з Києва

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 22 січня, на День Соборності України, до міста приїхав з Києва Сергій Пантюк – поет, письменник і видавець, лавреат премій ім. Якова Гальчевського та ім. Василя Симоненка, автор 13 поетичних збірок, двох романів і збірки новель. У місті він презентував свою нову поетичну збірку „Поранений херувим”. Це переважно громадянська, філософська лірика.

С. Пантюк служив в радянській армії під час війни на Кавказі, у Нагорному Карабаху, де на його очах гинули вояки полку, а він сам дивом залишився живим. Тоді прийшло розуміння, що погане діється з державою. А потім був Придністровський конфлікт. Тоді постав український націоналіст, який боровся і бореться за Україну. Він був на студентському протесті „Революція на граніті”, брав участь у рухах „Україна без Кучми” та „За правду”, був учасником Помаранчевої Революції та Революції Гідності. Коли почалася війна, пішов добровольцем у націоналістичний батальйон ОУН.

Сергій Пантюк підписує автографи читачам. (Фото: Олександр Вівчарик)

10 лютого С. Пантюкові виповнилося 50 років. Він відзначив ювілей у Києві своїм, першим в історії незалежної України, поетичним мегамаратоном „Віршень”. „Напевне я напишу роман про Майдан, вулицю Грушевського, провулок Кріпосний, де мене поранило, про війну на сході України”, – розповів поет і додав: „Поезія – то помічниця сонця, бо вона дарує позитивні емоції”.

У поезії С. Пантюка сказано:

*І серед миттєвої тиші,
І серед пекельного бою –
Згадайте про найголовніше:
Я жив винятково любов'ю!*

Вісті Фундації ім. Івана Багряного Лютий 2016 року, ч. 185

Про статки й видатки Фундації у 2015 році

У 2015 році 90 осіб прислали до Фундації ім. Івана Багряного 125,240 дол. на різні потреби в Україні та діяльність Фундації. Видано протягом року 135,042 дол. на лікування вояків української армії, поранених на війні з російським агресором на сході України, на допомогу видавництвам, студентам, сиротам, газетам, журналам та деяким установам діаспори. Прізвища жертводавців та суми пожертв впродовж року щомісяця подавалися на сторінці Фундації в газеті „Свобода“ та в Бюлетені Фундації.

Найбільші пожертви надійшли в 2015 році: 39,673 дол. з спадщини члена Фундації Віри Канорейської з Канади, 20,000 дол. – від Галини та Олексія Воскобійників, 15,811 дол. – від філії ОДУМ у Філадельфії, по 10,000 дол. – від Віри й Богдана Боднаруків та парафії св. Покрови в Філадельфії. Понад 500 дол. прислали Галина Свічковська, Оксана Мостович, Іларіон Хейлик, Анатолій Валюх-Брантон, Василь Стан, Іван Гнип, Василь Карпенко, Віктор Бабанський, Петро Китастих, Володимир Могучий, Марія Фізер, Федір Гайовий та Фундація „Самопоміч“ з Чикаго. 72 жертводавці прислали суми, менші ніж 500 дол. Управа Фундації щиро дякує Всім жертводавцям!

Старанням Сергія Козака, колишнього редактора газет „Українські вісті“ та „Літературна Україна“, а тепер головного редактора серії „Бібліотека „Літературної України“ видано з фінансовою допомогою Фундації й передані бібліотекам України книги „Полтавщина літературна“, „Показчик журналу „Пороги“, „Нові дні“ на берегах Онтаріо“ (про журнал, який довгі роки редагував Петро Волиняк), „Літературне обличчя української еміграції“, „Аргентинські заповіді з думкою про Україну“, „Із Шевченком на чужині“, „Статті Петра Ротача“, „Таємниця школи ч. 63 – правда і брехня гібридної війни“ Юрія Пригорницького, „Від Миколи Гоголя до Івана Багряного“ та багато інших.

У видавництві „Смолоскип“ видано книгу „Фундація ім. Івана Багря-

ного, хроніка доброчинної діяльності в Україні та за її межами“, яку підготував представник Фундації в Києві Олександр Шугай, та книгу „Українські письменники за океаном“ Миколи Французенка, колишнього члена Фундації. „Смолоскип“ також готує до друку книгу „Українська літературна критика“ (упорядник Віра Агаєва). В книзі буде зібрано журнальну критику та статті Івана Франка, Лесі Українки, Миколи Хвильового, багатьох інших. О. Шугай приготував книгу Василя Мисика „Цвіт вишні, або втрачене кохання“. Валерія Бакуліна з Охтирки – міста, де народився І. Багрянний – видала книгу „Хто вкрав істину“. На видання цих книг дала гроші Фундація.

Понад 17 тис. дол. вислано в Дніпропетровськ на допомогу сиротам, лікування вояків, пресовий фонд журналу „Бористен“, інші потреби.

Світовому Конгресові Українців та Злученому Українському Американському Допомоговому Комітетові вислано понад 20 тис. дол. для потреб української армії. Товариству української мови, яке очолює В. Боднарук передано 11,050 дол. для допомоги „Просвіті“ в Україні. Ліга Українських Меценатів, яка влаштовує кожного року конкурси української мови, отримує від Фундації, як члена Ліги, щороку по 5,000 дол. Фундація додає гроші, які прислали на цю ціль інші особи.

Фундація підтримує фінансово газети „Літературна Україна“, „Світ-інфо“, яку редагує Петро Антоненко, представник Фундації в Чернівцях, „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі, журнали „Універсум“ в Львові, який редагує Олег Романчук – представник Фундації в Львові, „Бористен“ та Бюлетень „Наша Церква Київський Патріярхат“, який редагує представник Фундації в Дніпропетровську Фідель Сухоніс та журнал „Березіль“ в Харкові, який редагує Володимир Науменко.

В 2015 році Фундація надала звання лавреата, вручила диплом разом з чеком на 1,000 дол. редакторові газети „Свобода“ Левкові Хмельковському. По 1,000 доларів висла-

но хворим в Україні, Гарвардському університетові на дослідження Голодомору 1932-1933 років в Україні, Українській Вільній Академії Наук, Фундації „U.S.-Ukraine“, Бібліотеці ім. Симона Петлюри в Парижі, Києво-Могилянській Академії та іншим установам діаспори.

Завершилося висування кандидатур на найвищу державну творчу нагороду – Національну премію України ім. Тараса Шевченка на 2016 рік.

Всеукраїнське товариство „Прогрес“ висунуло на здобуття нагороди відомого дослідника О. Шугая за двотомник „Іван Багрянний: нове й маловідоме, есеї, документи, листи, спогади, нотатки, факти“ та книгу „Фундація імені Івана Багряного (хроніка доброчинної діяльності в Україні та за її межами)“.

О. Шугай десятки років досліджує і видає книги про життя і творчість І. Багряного. Новий двотомник автора – це велике фундаментальне дослідження. Досить сказати, що перший том має 960, а другий – 1,048 сторінок! Передмову до видання написав академік Іван Дзюба.

До першої книги увійшли матеріали з архівів КГБ, відгуки представників української діаспори і закордонних рецензентів на творчість І. Багряного, витяги з преси, спогади очевидців про поїздки І. Багряного до Бельгії, Англії, США, Канади, щоденникові записи та есеї Василя Липинського й інші досі невідомі документи.

До другої книги увійшли матеріали, що освітлюють період життя і творчості І. Багряного в Німеччині, в Новому Ульмі. Показано, в яких нелегких умовах автор творив роман „Сад Гетсиманський“, „Буйний вітер“ та інші твори. Вміщено маловідомі статті, нотатки, дарчі написи й автографи, політичні

карикатури. Сторінки обох книг доповнені рідкісними архівними фотами.

Проф. Василь Яременко писав про двотомник: „Такої цілісної праці про життя і творчість когось з інших українських письменників в українському літературознавстві немає“. Д-р Юрій Шаповал зауважив: „Цей двотомник дає величезну поживу в роздумах про постать Івана Багряного в контексті української еміграції“. Журналіст Володимир Біленко: „Коли ми навчалися в Київському університеті в 1950-их роках, то не знали, що є Іван Багрянний, що 1950 року вийшла його книга „Сад Гетсиманський“. Моїх діда й бабу забрав Голодомор, батька, коли мені було 10 років, забрала війна, а пам'ять мою і свідомість отруїла більшовицька ідеологія. У цьому трагедія мого покоління. Добре, що ми, нарешті, повернулися до того, з чого треба було починати“.

Д-р Михайло Наєнко: „Це третя величезна праця Олександра Шугая про Івана Багряного. Попередні – роман-дослідження „Іван Багрянний, або Через терни Гетсиманського саду“, а також „Під знаком Скорпіона“. Діаспорний літературі велосся не просто. Дуже шкода, що Багрянний так пізно приходить в Україну. Хоч коли я вчився (це 1962-1963 роки) ми вже читали „Сад Гетсиманський“, за що студентів переслідували. Твори Івана Багряного були наче місток між письменниками 1920-их років і шістдесятниками“.

О. Шугай матеріали для цих книг шукав не тільки в архівах України, а й багато їх особисто привіз зі США, Канади, Західної Німеччини. Підготував ще й третю книгу про Багряного.

Газета „Світ-інфо“, Чернівці

Чи Дивізія „Галичина“ була першою?

Олексій Коновал

В Україні виходить журнал „Гарт нації“, який є продовженням журналу „Вісті комбатанта“, заснованого об'єданими колишніми українськими вояками США і Канади.

В ч. 2 за 2015 рік журнал помістив статтю Михайла Мулика „Як це було. Патріотичний подвиг „Галичан“. Автор статті пише: „У воєнному лихолітті 1940-их років створювалася перша українська військова частина – Дивізія „Галичина“. Спроби сформувати українські дивізії були і раніше, і пізніше. Німці заявили про намір створити дивізію „Суми“ з полонених солдатів, але спроба була невдала. Ідея створення української частини мала підтримку в народному середовищі, особливо серед української інтелігенції західної України. Про це може свідчити, скажімо, те, що з самого початку до Дивізії „Галичина“ зголосилися 82 тис. добровольців, хоча для комплектування дивізії потрібно було тільки 15 тис. вояків“.

В „Енциклопедії України“, яку англійською мовою підготувало Наукове Товариство ім. Шевченка під редакцією Володимира Кубійовича, подається, що першою була „Сум-

ська дивізія“ – понад 10 тис. полонених вояків Червоної армії. Вишкіл відбувся в місті Ромни на Полтавщині в 1941-1942 роках. Сумська дивізія була допоміжною частиною 6-ої німецької армії й, власне, вона зупинила наступ Червоної армії під Харковом. Також Сумська дивізія воювала разом з німцями під Сталінградом й була полонена. Більшість вояків була розстріляна, лише близько 600 вояків вивалилися з того бою живими.

Цікаво, чи хтось знає щось більше про першу українську Сумську дивізію, створену німцями під час Другої світової війни, коли багато українців мали надію, що Німеччина допоможе Україні стати незалежною державою?

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

**Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967**

Сторінку редагує Олексій Коновал

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи: 5,000 дол. – **Віра Боднарук** на потреби Товариства української мови (ТУМ); 600 дол. – **Галина Свічковська** (з них по 300 дол. для Фундації та журналу „Березіль“); 500 дол. – **Марія Фізер** (з них 225 дол. для „Літературної України“, 100 дол. для журналу „Бористен“, 50 дол. для часопису „Березіль“, 100 дол. – на конкурс української мови та 25 дол. для Фундації); 300 дол. – **Люба Жура** для Фундації в пам'ять свого чоловіка Бориса Жури; 210 дол. – **Євген Макар** на потреби Фундації; 200 дол. – **Софія Петруша** на пачку харчів для захисників України; 180 дол. – **Раїса Кохно** для поранених вояків; 148 дол. – **Богдан Чуловський** на пачку харчів для захисників України; по 100

дол. – **Олександр Власенко** для сиріт, **Святослав Караванський** на видання журналу „Березіль“ та **Ірина Щерба** для Фундації; 65 дол. – **Іван Свириденко** на передплату журналу „Бористен“ воякам; по 50 дол. – **Марія Зарицька** на лікування вояків та **Лідія Ємець** для Фундації.

Управа Фундації щиро дякує усім жертводавцям й прохає і далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, які є звільнені від податку при виповненні федерального податку, бо Фундація є неприбутковою, щоб вона могла допомагати видавництвам та пресі України, воякам та їх родинам, сиротам, студентам, Лізі Українських Меценатів, яка річно влаштовує конкурси української мови, щоб молоді українці заговорили українською мовою, а не мовою нації, що століття її поневолювала.

Що і чому...

(Закінчення зі стор. 1)

Гройсман – а його вустами завжди говорить Президент П. Порошенко – вже декілька разів з кінцем минулого року озвучував ідею „перепідписання“ коаліційної угоди, натякаючи zarazom на можливість зформування і нової депутатської більшості, і нового складу Кабінету міністрів.

Це виглядало вповні логічним, логічним також сприймалося те, що майже вся критика в суспільстві зосереджувалася саме на „недореформаторській“ діяльності уряду і прем'єра, рейтинг якого, у зв'язку зі старорежимною, просякнутою корупційними схемами економічною політикою, з початком січня дорівнював нулеві.

Іншими словами, склалися обставини, за яких Прем'єр Арсеній Яценюк вже не має чого втрачати, а щось здобути – за умов якоїсь відчайдушної ініціативи – ще може.

Й от 24 січня, тобто наступного дня після оптимістичного виступу президента, у своєму телезверненні до української спільноти прем'єр висловився за проведення загальнонаціонального референдуму щодо змін до Конституції: „Настав час, щоб український народ як джерело влади сказав своє слово, якою має бути нова Конституція в новій європейській Україні. І ніхто інший, крім народу України, не має права визначати, якому бути нашому Основному закону“.

Підкресливши, що референдум є „прямим народовладдям“, А. Яценюк визначив характер майбут-

ньої Конституції „як новий суспільний договір – між громадянами і владою, яку вони обрали, про розподіл прав і відповідальності всередині влади, між президентом, урядом і парламентом, договір про взаємини між центром і регіонами. Договір про створення нового, чесного суду, а не перепризначення чинного. Договір про чітку геополітичну мету України“.

Відчайдушним кроком на випередження був також заклик А. Яценюка оновити коаліційну угоду, котра „з політичного маніфесту повинна бути перетворена на юридично зобов'язуючий документ з чітким графіком роботи та послідовністю кроків“.

А наступним порівнянням А. Яценюк перевів значну частину негативу на адресу депутатської коаліції: „У тих державах, де умови були подібні до українських, парламентські коаліції ухвалювали до 90 відсотків запропонованих урядом рішень, і саме це є єдністю та спільною політичною відповідальністю. В нашому ж випадку про такий рівень підтримки коаліційного уряду з боку парламентської коаліції не доводиться навіть говорити...“.

Експерти вважають цю ініціативу А. Яценюка сміливою, і хоч вона виглядає дещо авантюрою, оновлення коаліційної угоди може відкрити добру перспективу для реального реформування країни.

Першим заперечив доцільність референдуму щодо змін до Конституції голова ВР В. Гройсман. Мовляв, і без того є самозрозумілим, що „ніяких спеціальних статусів для жодних областей в унітарній країні бути не може“.

Що це – відступ під впливом

критичної суспільної думки чи дальша спроба заспокоїти цю думку нешкідливістю, безпечністю змін до Конституції, хоч саме цей проект глибоко розділив суспільство і водночас ще в більшій мірі відчужив від суспільства владу. Велика частина народу – майже 50 відс. – вважає ці зміни шкідливими і небезпечними, оскільки їхнім джерелом є Мінські домовленості, а вони, в свою чергу, нав'язані Росією та проросійськими інтересами Німеччини і Франції.

У зв'язку з ініціативою А. Яценюка варто згадати, що рік тому, 15 лютого 2015 року, той же П. Порошенко під час Мюнхенської конференції з безпеки запевнив, що такі проблеми, як статус Донбасу, не можуть бути вирішені „в обхід волі усіх українців. Це не рішення парламенту та уряду, це рішення українського народу“.

А далі, задля певності досягнення цілі, питання осіло у парламенті, яким легше покерувати, ніж цілим суспільством.

Однак, в якій мірі ідея прем'єра щодо скликання загальноукраїнського референдуму є практично здійснима? Адже ухвалений ще за президентства Віктора Януковича закон про референдум і дуже кепський стан справ у правовому полі сьогоденної України не дають жодної можливості для проведення референдуму, результати якого викликали б загальну довіру. Координатор парламентських і виборчих програм громадянської мережі „Опора“ Ольга Айвазовська каже з цього приводу: „Формування комісії, підрахунок голосів – все зав'язано на адміністративній вертикалі задля повної контролю над будь-яким референ-

думом“.

Отже, чи можна передбачити дальший розвиток подій? Наприклад, що далі буде зі змінами до Конституції, з „перепідписанням“ коаліційної угоди, зі звітом уряду за 2015 рік, з переформатуванням Кабінету міністрів?

Відомий політолог Сергій Гайдай в інтерв'ю для Радіо „Свобода“ так відповів на ці й подібні запитання: „Це все – елементи політичної кризи, в якій різні сили шукають виходи. Кожен свій рецепт пропонує. Але проблему може вирішити лише заміна політичної еліти. Позачергові вибори – непоганий варіант, але цього не досить. Необхідно, щоб відбулося кілька виборів, доки політична еліта не зміниться повністю. Ті політики, які зараз при владі, засиділися у кріслах і стали баластом для суспільства“.

Але невже ж не можна припустити, що, наприклад, удосконалення, уточнення, гранична конкретизація коаліційної угоди – з визначеними термінами виконання кожного пункту, і з прізвищами тих, хто нестиме відповідальність за це виконання – не зніме сьогоденної напруги в суспільстві?

Політолог Вікторія Подгорна вважає, що ні: „У нас ніколи документи не грають суттєвої ролі. У нас неформальні домовленості важать більше, ніж документи чи навіть закони. У політичній сфері – особливо. Думаю, проблема не у невиконанні пунктів угоди. Питання в іншому: існує прихований конфлікт особистостей – між президентом і прем'єр-міністром. Просто з огляду на погану історію з Ющенком та Тимошенко, цей конфлікт не виноситься на поверхню“.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

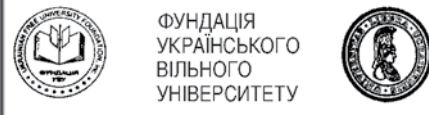

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

DNIPRO LLC.
• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські
компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
• Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.
ROSELLE, NJ 645 W. 1st Ave. Tel.: (908) 241-2190 (888) 336-4776
CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel.: (973) 916-1543
PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: (215) 969-4986 (215) 728-6040

Інтенсивні Курси Англійської Мови
Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності
Spanish-American Institute
служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.
215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922
Info@sai2000.org • www.sai2000.org
SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub
This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ
МОРЕМ • АВІА
Варо від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel
• У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
• Візові послуги до України (без запрошення).
• Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
• Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service
ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:
\$100 - \$7 \$500 - \$12 \$900 - \$20
\$200 - \$10 \$600 - \$15 \$1000 - \$20
\$300 - \$12 \$700 - \$17 \$1500 - \$37.50
\$400 - \$12 \$800 - \$17 \$2000 - \$50
Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ
Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

У пам'ять Ростислава Хомяка

Микола Галів

Від хвилини одержання сумної вістки про відхід у вічність Ростислава Хомяка думками все був з ним, провожаючи його в дорогу потойбічного вічного життя.

Р. Хомяк – син Львова – народився у відомій родині Хомяків 2 січня 1936 року, восьмилітнім юнаком разом з батьками у 1944 році, перед другим приходом більшовиків, покинув рідний Львів, прямує на захід. Першою зупинкою була Тюрінгія в Німеччині.

Після Другої світової війни жив у таборі втікачів Карльсфельд, біля Мюнхена, а згодом у Мітенвальді. У той час навчався в українських таборних школах. 1949 року разом з батьками емігрував до Канади. Середню освіту завершив 1956 року в Гамільтоні, Онтаріо, і поступив на вищі студії на МекМастер Університеті, у тому ж Гамільтоні, де у 1960 році здобув ступінь бакалавра. Далі продовжив студії на Університеті Карлтон в Отаві, які успішно завершив у 1962 році, здобувши ступінь магістра журналістики.

Перед Р. Хомяком відкрився широкий світ журналістики. Він належав до виняткових особистостей в українському журналістському світі, володів англійською й українською мовами. Перші кроки зробив у Канаді, працюючи на телевізійній станції в Отаві, і писав до щоденної газети „The Calgary Herald”. Водночас дописував до української газети „Новий шлях”. З часом переїхав до США і в 1960-1961 роках був редактором „The Ukrainian Weekly”, а також співробітником „Свобода” до кінця його життя. До речі, як мене інформував голова Українсько-Координаційної Ради Ігор Гавдяк, Р. Хомяк, закликав, щоб за всяку ціну безперервно підтримувати „Свободу”, яка є історичною і найстаршою українською газетою у світі, зберігаючи українські цінності.

У 1960-их роках Р. Хомяк працював акредитованим кореспондентом ООН у Нью-Йорку, писав цікаві інформаційно-аналітичні статті до журналу „Сучасність” і тижневика „Новий Шлях” про дипломатію і дипломатів СРСР. У 1963-1967 роках працював у Дослідно-видавничому об'єднанні „Пролог”, де редагував англомовний журнал „Digest of Soviet Ukrainian Press”, який особливо був цікавий для англомовного читача – політологів.

У Нью-Йорку Р. Хомяк одружившись з д-ром Мартою Богачевською. Молоде подружжя мало дочок Таню і Дору. Дбайливі батьки дали їм родинне, релігійне і українсько-патріотичне виховання та вищу освіту.

У 1972-1994 роках Р. Хомяк працював у Інформаційній агенції США (USIA), як редактор інформації для Африки. У 1992 році відкрив бюро Інформаційного агентства США у Казахстані, де працював, як прес-аташе Посольства США.

Як успішний журналіст Р. Хомяк був нагороджений повною стипендією „Reader's Digest” (1962), а також медаллю Інформаційного

Св. п. Ростислав Хомяк

агенства США „Career Achievement Award” (1994). Він також брав активну участь у культурно-громадському житті, був членом Середовища Української Головної Визвольної Ради, членом управи Української Американської Координаційної Ради, Дискусійного клубу „Круглого Стола” у Нью-Йорку.

Пригадую, як Р. Хомяк був організатором прощального вечора для українських провідних поетів Івана Драча і Дмитра Павличка, який відбувся у 1960-их роках у Нью-Йорку. Це був час, коли громада була поділена на тих, що бажають зустрічатись з діячами української культури України, і тих, які були проти. Перших прозивали „зустрічалниками”, Р. Хомяк належав до них. Не зважаючи на противників зустрічей, влаштував прощальний вечір, але за домовленням без „охоронців” поетів, себто без катерів, на що погодилися. Вечір був удалий. Поети вільніше говорили, ніж їм було дозволено.

Після проголошення незалежності Української Держави Р. Хомяк у 1994-1995 роках був консультантом Міжнародного медіа-центру в Києві, а у 1997-1998 роках – керівником проекту семінарів на тему „Засоби масової інформації у ринковій Україні”, які відбулись у дев'яти обласних центрах України.

Мені пощастило кілька разів зустрітись з Р. Хомяком у Києві. Він робив класифікацію журналів і газет, серед яких на першому місці назвав тижневик „Дзеркало Тижня”. Після цього, регулярно читаючи цей тижневик в інтернеті, можу підтвердити його вірну оцінку. Ми відвідали відомого мецената Омеяна Антоновича у Києві і підказали йому про новопосталий Український Католицький Університет, який заслуговував на допомогу.

Р. Хомяк був глибоко віруючим і практикуючим християнином, об'єктивним у своїх оцінках, товариським, мило баченим у товаристві. Був у громаді і жив з громадою. Таким він мені запам'ятався. Хай гостинна американська земля буде йому легкою, а світла пам'ять іде з роду у рід.

Відділ реклами: 973-292-9800, дод. 3040

Відійшов на Вічну ватру Роман Колісник

Олександр Панченко

10 січня відійшов у вічність редактор „Вістей Комбатанта“ Роман Колісник, якого недавно громада вітала з нагоди 92-річчя.

Він гідно пройшовши лихоліття Другої світової війни у складі Української Дивізії „Галичина“ і у своїй повісті „Останній постріл. Доля одного вояка“ писав: „Вийшов я цілий з-поміж зливи куль, гранат, бомб, снарядів, що під Бродами били нас, мов густий град недоспіле збіжжя на пні, переходив я гори і ліси Словаччини, пробивався крізь нетрі і прірви Югославії – і нічого мені не сталося“.

Про цю напrawdę легендарну людину, що походила з невеликого села Товстенського коло Чорткова на Тернопіллі, мені було відомо ще від часу мого студіювання в Українському Вільному Університеті в Мюнхені у другій половині 1990-их років, коли ректор Роман Дrajньовський захоплено розповідав нам про героїчний чин і трагічні долі вояків Дивізії „Галичина“.

Р. Колісник писав багато й цікаво. Чимало його дописів були надруковані у часописах Канади, США, інших країн, а також і в Україні. Він писав також англійською мовою.

Закінчивши Чортківську гімназію, він з усією клясою подався до Дивізії „Галичина“, закінчив війну в ранзі хорунжого й опинився в американській зоні окупації. У Мюнхені вступив до Української вищої економічної школи, згодом один рік працював у тижневику „Українська трибуна“. 1949 року він переїхав до Австралії, де працював два роки за державним контрактом у лісництві, а 1957 року виїхав до Канади, де вже були його родичі й друзі.

Св. п. Роман Колісник

У 1960 році Роман Колісник одружився з Галею Солтикевич – дочкою священика, що походила з Конотопа. Вона передчасно відійшла у вічність 2007 року.

У Канаді Р. Колісник працював в адміністрації газети „Вільне Слово“ та тижневику „Новий Шлях“. Отримав диплом фінансового аналітика та відповідну працю у провінційному уряді Онтаріо, яку закінчив на посаді управителя фінансового відділу.

Останні листи Р. Колісника до мене приходили ще зовсім недавно, у листопаді 2015 року. Він повсякчас згадував про Київ та Україну, бо Київ і Україна, Тернопіль, Львів, Конотоп, Чотрків і Лохвиця, українські перемоги, радості й поразки були для нього сенсом усього його бурхливого, героїчного, насиченого подіями та планами життя.

Вічна йому пам'ять!

Лохвиця,
Полтавська область

У 20-ту невимовно болючу річницю відходу у Божу вічність нашого найдорожчого і незабутнього Чоловіка, Батька і Дідуся

**СВ. П.
МИКОЛИ КАВКИ**

будуть відправлені Святі Літургії
в неділю, 21 лютого 2016 року,

- у Катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо, о годині 11-й ранку,
- у Церкві свв. Мироносиців у Свартмор, Пенсильванія, о годині 10-й ранку

Про молитви за спокій душі Покійного просять
дружина Володимира і дочка Зоряна з родиною

Вічна Йому пам'ять!

У ПЕРШУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
НАШОЇ ДОРОГОЇ МАМИ

**СВ. П.
СОФІЇ СКОП**

котра відійшла у вічність
16 лютого 2015 року,

буде відправлена
ПАНАХИДА

в неділю, 21 лютого 2016 року, після св. Літургії
в Українській православній церкві св. Покрови
в Сан-Дієго, Каліфорнія.

Друзів просимо згадати Покійну у своїх молитвах.

дочки ВІРА з чоловіком БОГДАНОМ КНЯГИНИЦЬКИМ
НАДІЯ з чоловіком ПЕТРОМ ШЛІХТОЮ

Ділимося сумною вісткою, що

**СВ. П.
Анна Ґогоша**

відійшла до Бога 9 грудня 2015 року.

Анна Галькевич, молодша сестра Романа, народилася у Львові 18 січня 1919 року, закінчила гімназію і університет і вийшла заміж за Василя Ґогошу у 1942 році. Одна дитина, син Орест, народився у 1944 році.

Війна перекинула родину до Мітенвальду в Баварії де жили до 1950 року, коли то переїхали до Америки і замешкали в Коговзі, Нью-Йорк. Там жили 56 років. Анна була активна при церкві святих Петра і Павла, була членом Союзу Українок і вчила молодих Українознавство.

У 2007 році Анна і Василь покинули Коговз і поїхали жити зі сином в штаті Юта. Анна жила між улюбленими горами і радо їздила оглядати чудову природу. Часто бачила внуків і правнуків і тішилася, що вони так її любили.

По смерті чоловіка в 2014 році, Анна зачала помало але певно приготуватися іти до него. Нині вони спочивають коло себе під чужим небом на церковнім цвинтарі в Нью-Йорку. За нею тужать син і невістка, тіточна дочка і тіточний син, 5 внуків, 11 правнуків, один пра-правнук, і два вірні песики.

Вічная Пам'ять!

Oblast Memorials
PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОСКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати видання тижневіка
пожертвами на пресовий фонд!

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
Відкрийте рахунок
ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

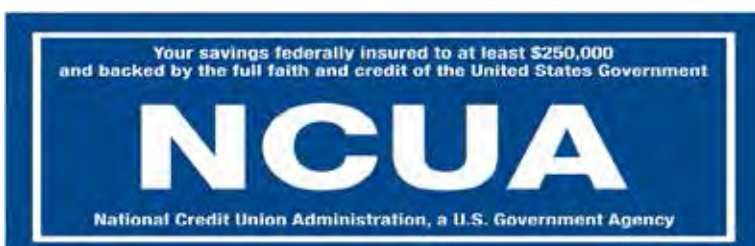
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.